

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

► B **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2012/27/EU,**
annettu 25 päivänä lokakuuta 2012,
energiatieteiden, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien
2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Neuvoston direktiivi 2013/12/EU, annettu 13 päivänä toukokuuta 2013	L 141	28	28.5.2013
► <u>M2</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/844, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018	L 156	75	19.6.2018
► <u>M3</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2002, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018	L 328	210	21.12.2018
► <u>M4</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018	L 328	1	21.12.2018
► <u>M5</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2019/504, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019	L 85I	66	27.3.2019
► <u>M6</u>	Komission delegoitu asetus (EU) 2019/826, annettu 4 päivänä maaliskuuta 2019	L 137	3	23.5.2019
► <u>M7</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/944, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019	L 158	125	14.6.2019

Oikaistu:

- C1 Oikaisu, EUVL L 113, 25.4.2013, s. 24 (2012/27/EU)
 ► C2 Oikaisu, EUVL L 311, 7.12.2018, s. 38 (2012/27/EU)

▼B**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
2012/27/EU,**

annettu 25 päivänä lokakuuta 2012,

energiatsehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU
muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY
kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

I LUKU**KOHDE, SOVELTAMISALA, MÄÄRITELMÄT JA
ENERGIATSEHOKKUUSTAVOITTEET***1 artikla***Kohde ja soveltamisala****▼M3**

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteinen kehys energiatsehokkuuden edistämistä koskeville toimenpiteille unionissa, jotta varmistetaan, että energiatsehokkuudelle unionin vuodeksi 2020 asetetut 20 prosentin yleistavoitteet ja vuodeksi 2030 asetetut vähintään 32,5 prosentin yleistavoitteet saavutetaan ja valmistellaan energiatsehokkuuden lisäparannuksia näiden määräaikojen jälkeen.

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joiden tarkoituksena on poistaa energiamarkkinoiden esteitä ja korjata markkinahäiriöitä, jotka haittaavat energian tuotannon ja käytön tehokkuutta, sekä säädetään ohjeellisten kansallisten energiatsehokkuustavoitteiden ja -panosten asettamisesta vuosiksi 2020 ja 2030.

Tällä direktiivillä edistetään energiatsehokkuus etusijalle -periaatteen täytäntöönpanoa.

▼B

2. Tässä direktiivissä säädetty vaatimukset ovat vähimmäisvaatimuksia, eivätkä ne estä jäsenvaltiota pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön tiukempia toimenpiteitä. Tällaisten toimenpiteiden on oltava yhteensopivia unionin oikeuden kanssa. Jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään tiukemmista toimenpiteistä, jäsenvaltion on ilmoitettava tällainen lainsäädäntö komissiolle.

*2 artikla***Määritelmät**

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'energialla' kaikkia energiatuotteiden muotoja, polttoaineita, lämpöä, uusiutuvaa energiaa, sähköä tai mitä tahansa muuta energian muotoa, siten kuin ne on määritelty energiatilastoista 22 päivänä lokakuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1099/2008 ⁽¹⁾ 2 artiklan d alakohdassa;
- 2) 'primäärienergian kulutuksella' kotimaista bruttokulutusta, lukuun ottamatta muuta kuin energiakäyttöä;

⁽¹⁾ EUVL L 304, 14.11.2008, s. 1.

▼B

- 3) 'energian loppukulutuksella' kaikkea teollisuudelle, liikenteelle, kotitalouksille, palveluihin ja maataloudelle toimitettua energiaa. Siihen ei kuulu energian muuntamisen alalle ja energiateollisuudelle toimitettu energia;
- 4) 'energiatehokkuudella' suoritteen, palvelun, tavarán tai energian tuotoksen ja energiapanoksen välistä suhdetta;
- 5) 'energiänsäästöillä' säästetyn energian määrää, joka määritetään mittaamalla ja/tai arvioimalla kulutus ennen energiatehokkuutta parantavan toimenpiteen toteuttamista ja sen jälkeen siten, että energiankulutukseen vaikuttavat ulkoiset olosuhteet vakioidaan;
- 6) 'energiatehokkuuden parantamisella' teknisistä, ihmisten käyttäytymiseen liittyvistä ja/tai taloudellisista muutoksista johtuvaa energiatehokkuuden lisääntymistä;
- 7) 'energiapalvelulla' energian ja energiatehokkaan teknologian tai toiminnan yhdistelmästä muodostuvaa fysikaalista etua, hyötyä tai hyödykettä, johon voi kuulua palvelun toimittamisen edellyttämiä käyttö-, huolto- ja valvontatoimia, joka toimitetaan sopimuksen perusteella ja josta tavanomaisissa olosuhteissa on todettu seuraavan todennettavissa ja mitattavissa tai arvioitavissa oleva energiatehokkuuden parantuminen tai primäärienergian säästö;
- 8) 'julkisella elimellä' hankintaviranomaisia, siten kuin ne on määriteltä julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/18/EY ⁽¹⁾;
- 9) 'keskushallinnolla' kaikkia hallinnon yksiköjä, joiden toimivalta ulottuu jäsenvaltion koko alueelle;
- 10) 'kokonaishyötypinta-alalla' rakennuksen tai sen osan lattiapinta-alaa, jossa sisäilmaston ylläpitämiseen käytetään energiaa;
- 11) 'energianhallintajärjestelmällä' sellaisen suunnitelman, jossa asetetaan energiatehokkuustavoite ja strategia tavoitteen saavuttamiseksi, toisiinsa liittyviä tai keskenään vuorovaikutussuhteissa olevia osatekijöitä;
- 12) 'eurooppalaisella standardilla' Euroopan standardointikomitean, Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean tai Euroopan telealan standardointilaitoksen hyväksymää, julkisesti käyttöön saatettua standardia;
- 13) 'kansainvälisellä standardilla' kansainvälisen standardisointijärjestön hyväksymää, julkisesti käyttöön saatettua standardia;

⁽¹⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

▼ B

- 14) 'velvoitetulla osapuolella' energian jakelijaa tai energian vähittäismyyntiyritystä, jota 7 artiklassa tarkoitetut kansalliset energiatehokkuusvelvoitejärjestelmät sitovat;
- 15) 'toimeksi saaneella osapuolella' oikeussubjektia, jolle hallitus tai muu julkinen elin on siirtänyt toimivallan kehittää, hallinnoida tai käyttää rahoitusjärjestelmää hallituksen tai muun julkisen elimen puolesta;
- 16) 'osallistuvalla osapuolella' yritystä tai julkista elintä, joka on sitoutunut tiettyjen tavoitteiden saavuttamiseen vapaaehtoisella sopimuksella tai jota koskee kansallinen sääntelypoliittinen väline;
- 17) 'täytäntöönpanevalla viranomaisella' julkisoikeudellista elintä, jonka tehtävänä on toteuttaa tai valvoa energia- tai hiiliverotusta, rahoitusjärjestelmiä ja -välineitä, verokannustimia, standardeja ja normeja, energiamerkintäjärjestelmiä tai koulutusta;
- 18) 'politiikkatoimella' sääntely-, rahoitus- tai verotustoimenpidettä taikka vapaaehtoista tai tietojen toimittamista koskevaa toimenpidettä, joka on jäsenvaltiossa otettu muotomääräisesti käyttöön ja pantu täytäntöön ja jolla luodaan tukikehys, vaatimus tai kannustin, jotta markkinatoimijat tarjoaisivat ja ostaisivat energiapalveluja ja toteuttaisivat muita energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä;
- 19) 'yksittäisellä toimella' toimea, joka johtaa todennettaviin ja mitattaviin tai arvioitaviin energiatehokkuuden parannuksiin ja joka toteutetaan politiikkatoimen perusteella;
- 20) 'energian jakelijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, myös jakeluverkonhaltijaa, joka vastaa energian siirrosta sen toimittamiseksi ► C2 loppuasiakkaille ◀ tai energiaa ► C2 loppuasiakkaille ◀ myyville jakeluasemille;
- 21) 'jakelunverkonhaltijalla' direktiivissä 2009/72/EY ja direktiivissä 2009/73/EY määriteltäjä jakeluverkonhaltijaa;
- 22) 'energian vähittäismyyntiyrityksellä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy energiaa ► C2 loppuasiakkaille ◀;
- 23) '► C2 loppuasiakkaalla ◀' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ostaa energiaa omaa loppukäyttöä varten;
- 24) 'energiapalvelujen tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimittaa energiapalveluja tai suorittaa muita energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä ► C2 loppuasiakkaan ◀ laitoksessa tai tiloissa;

▼B

- 25) 'energiakatselmuksella' järjestelmällistä menettelyä, jonka tarkoituksena on saada riittävästi tietoa rakennuksen tai rakennusryhmän, teollisen tai kaupallisen toiminnan tai laitoksen tai yksityisen tai julkisen palvelun energiankulutusprofiilista ja jonka avulla voidaan tunnistaa mahdollisuudet kustannustehokkaaseen energiansäästöön ja määrittää säästön suuruus ja jolla raportoidaan katselmuksen tuloksista;
- 26) 'pienillä ja keskisuurilla yrityksillä' tai 'pk-yrityksillä' mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY ⁽¹⁾ liitteessä olevassa I osastossa määritellyjä yrityksiä; mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten luokka koostuu yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 250 työntekijää ja joiden vuosiliikevaihto on enintään 50 miljoonaa euroa ja/tai vuosittaisen taseen loppusumma enintään 43 miljoonaa euroa;
- 27) 'energiatehokkuutta koskevalla sopimuksella' edunsaajan ja energiatehokkuutta parantavan toimenpiteen tarjoajan välistä sopimusjärjestelyä, joka todennetaan ja jota seurataan sopimuksen koko keston ajan ja jossa kyseiseen toimenpiteeseen (työnä, toimitettuna tavarana tai palveluina) tehdyt investoinnit korvataan suhteessa sopimuksessa sovittuun energiatehokkuuden parantumistasoon tai muuhun sovittuun energiatehokkuuskriteeriin, kuten rahalliseen säästöön;
- 28) 'älykkäällä mittausjärjestelmällä' sähköistä järjestelmää, jolla voidaan mitata energiankulutus, saada enemmän tietoja kuin perinteisellä mittarilla sekä siirtää ja vastaanottaa tietoa sähköisen viestinnän keinoin;
- 29) 'siirtoverkonhaltijalla' direktiivissä 2009/72/EY ja direktiivissä 2009/73/EY määriteltyä siirtoverkonhaltijaa;
- 30) 'yhteistuotannolla' lämpöenergian ja sähkö- tai mekaanisen energian samanaikaista tuottamista samassa prosessissa;
- 31) 'taloudellisesti perusteltavissa olevalla tarpeella' tarvetta, joka ei ylitä lämmitys- tai jäähdystarvetta ja joka muutoin tyydytettäisiin markkinaehtoisesti muilla energiantuotantotavoilla kuin yhteistuotannolla;
- 32) 'hyötylämmöllä' yhteistuotantoprosessissa tuotettua lämpöä, joka täyttää taloudellisesti perusteltavissa olevan lämmitys- tai jäähdystarpeen;
- 33) 'yhteistuotannosta saatavalla sähköllä' hyötylämmön tuotantoon liittyvässä prosessissa tuotettua ja liitteessä I säädetyn menetelmän mukaisesti laskettua sähköä;
- 34) 'tehokkaalla yhteistuotannolla' liitteessä II asetetut perusteet täyttävää yhteistuotantoa;

⁽¹⁾ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼B

- 35) 'kokonaishyötysuhteella' sähkö- ja mekaanisen energian tuotannon ja hyötylämpötuotoksen vuosittaista summaa jaettuna polttoainepanosella, joka käytetään yhteistuotantoprosessissa tuotettavaan lämpöön ja sähkö- ja mekaanisen energian kokonaistuotantoon;
- 36) 'rakennusasteella' yhteistuotannosta saadun sähkön ja hyötylämmön välistä suhdetta laitoksen toimiessa tietyn yksikön operatiivisten tietojen perusteella ainoastaan yhteistuotantolaitoksena;
- 37) 'yhteistuotantoyksiköllä' yksikköä, joka voi toimia yhteistuotannossa;
- 38) 'pienimuotoisella yhteistuotantoyksiköllä' yhteistuotantoyksikköä, jonka asennettu kapasiteetti on alle 1 MW_e;
- 39) 'mikroyhteistuotantoyksiköllä' yhteistuotantoyksikköä, jonka enimmäiskapasiteetti on alle 50 kW_e;
- 40) 'rakennustehokkuudella' rakennuksen pinta-alan ja maa-alueen pinta-alan suhdetta tietyllä alueella;
- 41) 'tehokkaalla kaukolämmitys ja -jäähdytysjärjestelmällä' kaukolämmitys- tai jäähdytysjärjestelmää, jossa käytetään vähintään 50-prosenttisesti uusiutuvaa energiaa, 50-prosenttisesti hukkalämpöä, 75-prosenttisesti yhteistuotannosta saatavaa lämpöä tai 50-prosenttisesti tällaisen energian ja lämmön yhdistelmää;
- 42) 'tehokkaalla lämmityksellä ja jäähdytyksellä' lämmitys- ja jäähdytysvaihtoehtoa, joka tavanomaista tilannetta kuvaavaan perusskenaarioon verrattuna vähentää mitattavalla tavalla primäärienergian panosta, joka tarvitaan yhden toimitetun energiayksikön tuottamiseen asiaankuuluvan järjestelmän rajoissa tässä direktiivissä tarkoitettuna kustannus-hyötyanalyysin mukaan arvioidulla kustannustehokkaalla tavalla, ottaen huomioon tuotantoon, muuntamiseen, siirtoon ja jakeluun tarvittava energia;
- 43) 'tehokkaalla käyttäjäkohtaisella lämmityksellä ja jäähdytyksellä' käyttäjäkohtaista lämmityksen ja jäähdytyksen toimitusvaihtoehtoa, joka tehokkaaseen kaukolämmitykseen ja -jäähdytykseen verrattuna vähentää mitattavalla tavalla muun kuin uusiutuvan primäärienergian panosta, joka tarvitaan yhden toimitetun energiayksikön tuottamiseen asiaankuuluvan järjestelmän rajoissa, tai joka edellyttää samaa muun kuin uusiutuvan primäärienergian panosta, mutta alemmilla kustannuksilla, ottaen huomioon tuotantoon, muuntamiseen, siirtoon ja jakeluun tarvittava energia;
- 44) 'merkittävällä uudistamisella' uudistustöitä, joiden kustannukset ylittävät 50 prosenttia uuden vastaavan yksikön investointikustannuksista;
- 45) 'yhteisostoryhmällä' kysyntäpuolen palveluntarjoajaa, joka yhdistää useita lyhytkestoisia kulutuskuormia myytäväksi tai huutokaupattavaksi järjestäytyneillä energiemarkkinoilla.

▼B*3 artikla***Energiatehokkuustavoitteet**

1. Kunkin jäsenvaltion on asetettava ohjeellinen kansallinen energiatehokkuustavoite, joka perustuu joko primääri- tai loppuenergian kulutukseen, primääri- tai loppuenergian säästöihin taikka energiantensiteettiin. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä tavoitteet komissiolle 24 artiklan 1 kohdan ja liitteessä XIV olevan 1 osan mukaisesti. Niiden on tällöin ilmaistava nämä tavoitteet myös primäärienergian kulutuksen ja loppuenergian kulutuksen absoluuttisena tasona vuonna 2020 ja selitettävä, miten ja minkä tietojen perusteella tämä on laskettu.

Näitä tavoitteita asettaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon

▼M1

- a) se, että unionin vuoden 2020 energiankulutus saa olla korkeintaan 1 483 Mtoe primäärienergiaa tai korkeintaan 1 086 Mtoe loppuenergiaa;

▼B

- b) tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet;
- c) direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetettujen kansallisten energiansäästöavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyt toimenpiteet; ja
- d) muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet jäsenvaltioissa ja unionin tasolla.

Näitä tavoitteita asettaessaan jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon myös primäärienergian kulutukseen vaikuttavat kansalliset olosuhteet, kuten:

- a) jäljellä olevat kustannustehokkaat energiansäästömahdollisuudet;
- b) BKT:n kehitys ja ennuste;
- c) muutokset energian tuonnissa ja viennissä;
- d) kaikkien uusiutuvien energialähteiden kehittyminen, ydinenergia, hiilidioksidin talteenotto ja varastointi; ja
- e) varhaiset toimet.

▼M1

2. Viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 komissio arvioi saavutettua edistymistä ja sitä, onko todennäköistä, että unioni saavuttaa energiankulutuksen tason, joka on korkeintaan 1 483 Mtoe primäärienergiaa ja/tai korkeintaan 1 086 Mtoe loppuenergiaa vuonna 2020.

▼B

- 3. Tehdessään 2 kohdassa tarkoitettua katsausta komissio
 - a) laatii yhteenvedon jäsenvaltioiden ilmoittamista kansallisista viitteellisistä energiatehokkuustavoitteista;
 - b) arvioi, voidaanko näiden tavoitteiden yhteenlaskettua määrää pitää luotettavana osoituksena siitä, että unioni kokonaisuutena etenee suunnitellusti, ottaen huomioon arvion ensimmäisestä 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditusta vuosiraportista ja arvion 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadituista kansallisista energiatehokkuuden toimintasuunnitelmista;

▼B

- c) ottaa huomioon täydentävät analyysit, joita saadaan
- i) arvioimalla edistymistä absoluuttisessa energiankulutuksessa ja energiankulutuksessa suhteessa taloudelliseen toimintaan unionin tasolla, mukaan lukien edistyminen energian toimitusten tehokkuudessa jäsenvaltioissa, joiden kansalliset ohjeelliset tavoitteet perustuvat energian loppukulutukseen tai loppuenergian säästöihin, mukaan lukien edistyminen, joka johtuu siitä, että nämä jäsenvaltiot ovat noudattaneet tämän direktiivin III lukua;
 - ii) energiankulutuksen tulevia suuntauksia unionin tasolla koskevien mallintamisten tuloksista;

▼M1

- d) vertaa a–c alakohdan mukaisia tuloksia energiankulutuksen määrään, joka tarvittaisiin, jotta energiankulutuksen taso olisi korkeintaan 1 483 Mtoe primäärienergiaa ja/tai korkeintaan 1 086 Mtoe loppuenergiaa vuonna 2020.

▼M3

4. Komissio arvioi 31 päivään lokakuuta 2022 mennessä, onko unioni saavuttanut vuodelle 2020 asetetut energiatehokkuuden yleistavoitteensa.

▼M5

5. Kunkin jäsenvaltion on asetettava ohjeelliset kansalliset energiatehokkuuspanokset tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen unionin vuoden 2030 tavoitteiden saavuttamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 ⁽¹⁾ 4 ja 6 artiklan mukaisesti. Näitä panoksia asettaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon, että unionin energiankulutus vuonna 2030 saa olla enintään 1 128 Mtoe primäärienergiaa ja/tai enintään 846 Mtoe loppuenergiaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä panoksista komissiolle osana asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 7–12 artiklassa tarkoitettuja yhdenmittyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmiaan ja kyseisissä artikloissa säädetyn menettelyn mukaisesti.

▼M3

6. Komissio arvioi unionin vuodeksi 2030 asettamat 1 artiklan 1 kohdassa vahvistetut energiatehokkuuden yleistavoitteet antaakseen viimeistään vuonna 2023 lainsäädäntöehdotuksen näiden tavoitteiden tarkistamisesta ylöspäin, jos taloudellisen tai teknisen kehityksen seurauksena kustannukset ovat merkittävästi alentuneet tai tarpeen vaatiessa unionin hiilestä irtautumista koskevien kansainvälisten sitoumusten täyttämiseksi.

▼B

II LUKU

ENERGIANKÄYTÖN TEHOKKUUS

▼M4

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

5 artikla

Julkisten elinten rakennukset esimerkkinä

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2014 kolme prosenttia sen keskushallinnon omistamien ja käyttämien lämmitettyjen ja/tai jäähdytettyjen rakennusten kokonaispinta-alasta korjataan vuosittain siten, että ne vastaavat vähintään sen direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan soveltamiseksi asettamia energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2010/31/EU 7 artiklan soveltamista.

Mainittu kolmen prosentin osuus lasketaan asianomaisen jäsenvaltion keskushallinnon omistamien ja käyttämien sellaisten rakennusten kokonaispinta-alasta, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m² ja jotka eivät kunkin vuoden tammikuun 1 päivänä täytä direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia kansallisia vähimmäisvaatimuksia. Tämä kynnyksarvo lasketaan 250 m²:iin 9 päivästä heinäkuuta 2015.

Jos jäsenvaltio edellyttää, että velvoite korjata vuosittain kolme prosenttia kokonaispinta-alasta koskee keskushallintoa alemmalla tasolla olevien hallinnon yksikköjen omistamaa ja käyttämää pinta-alaa, kolmen prosentin osuus lasketaan asianomaisen jäsenvaltion keskushallinnon ja näiden hallinnon yksikköjen omistamien ja käyttämien sellaisten rakennusten kokonaispinta-alasta, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m² ja 9 päivästä heinäkuuta 2015 yli 250 m² ja jotka eivät kunkin vuoden tammikuun 1 päivänä täytä direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia kansallisia vähimmäisvaatimuksia.

Pannessaan täytäntöön toimenpiteitä keskushallinnon rakennusten laajamittaiseksi korjaamiseksi ensimmäisen alakohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat valita, että ne käsittelevät rakennusta kokonaisuutena, mukaan lukien rakennuksen ulkokuori, laitteistot, toiminta ja kunnossapito.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ne keskushallinnon rakennukset, joiden energiatehokkuus on huonoin, ovat ensisijaisia energiatehokkuustoimenpiteiden kohteita, jos se on kustannustehokasta ja teknisesti toteutettavissa.

2. Jäsenvaltiot voivat jättää asettamatta tai soveltamatta 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia seuraavien rakennusluokkien osalta:

- a) rakennukset, joita suojellaan virallisesti osana määrättyä ympäristöä tai niiden erityisen arkkitehtonisen tai historiallisen arvon vuoksi, siltä osin kuin niiden luonne tai ulkonäkö muuttuisi tiettyjen energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisen vuoksi tavalla, jota ei voida hyväksyä;
- b) asevoimien tai keskushallinnon omistamat kansalliseen puolustukseen käytettävät rakennukset, lukuun ottamatta asevoimien ja muun kansallisten puolustusviranomaisten henkilöstön käytössä olevia yksittäisiä asuintiloja tai toimistorakennuksia;
- c) rakennukset, joita käytetään hartauden harjoittamiseen ja uskonnolliseen toimintaan.

3. Jos jäsenvaltio korjaa tiettyinä vuonna yli kolme prosenttia keskushallinnon rakennusten kokonaispinta-alasta, se voi ottaa yli menevän osuuden huomioon vuotuisen korjaustoiminnan määrän laskennassa jonaakin kolmesta edeltävästä tai kolmesta seuraavasta vuodesta.

▼B

4. Jäsenvaltiot voivat katsoa, että jonakin kahdesta edeltävästä vuodesta purettujen yksittäisten keskushallinnon rakennusten tai jonakin kahdesta edeltävästä vuodesta muiden rakennusten intensiivisemmän käytön vuoksi myytyjen, purettujen tai käytöstä poistettujen rakennusten korvaamiseksi käytetyt ja omistetut uudet rakennukset otetaan huomioon keskushallinnon rakennusten vuotuisen korjaustoiminnan määrän laskennassa.

5. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 laadittava ja asetettava julkisesti saataville luettelo lämmitetyistä ja/tai jäähdytetyistä keskushallinnon rakennuksista, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m², ja 9 päivään heinäkuuta 2015 mennessä rakennuksista, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 250 m², lukuun ottamatta rakennuksia, joihin vaatimusta ei sovelleta 2 kohdan nojalla. Luettelossa on oltava seuraavat tiedot:

a) pinta-ala neliömetreinä; ja

b) kunkin rakennuksen energiatehokkuus tai vastaavat energiatiedot.

6. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisena toimintatapana tämän artiklan 1–5 kohdan soveltamiselle toteuttaa muita kustannustehokkaita toimenpiteitä, pitkälle meneviä perusparannuksia sekä toimenpiteitä, joilla pyritään muuttamaan asukkaiden käyttäytymistä, saavuttaakseen vuoteen 2020 mennessä sellaisen energiansäästöjen määrän niiden keskushallinnon omistamissa ja käyttämissä asianomaisissa rakennuksissa, joka on vuositason raportoitu vähintään yhtä suuri kuin 1 kohdassa säädetty, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2010/31/EU 7 artiklan soveltamista.

Tämän vaihtoehtoisen toimintatavan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat arvioida energiansäästöt, joihin 1–4 kohtaa soveltamalla päästäisiin, käyttämällä keskushallinnon vertailurakennusten energiankulutuksen asianmukaisia vakioarvoja ennen ja jälkeen korjauksen ja rakennuskantansa pinta-ala-arvioiden mukaisesti. Keskushallinnon vertailurakennusten luokkien on oltava tällaista rakennuskantaa edustavia.

Vaihtoehtoisen toimintatavan valitsevien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka ne aikovat hyväksyä, ja osoitettava, kuinka toimenpiteiden avulla saavutetaan vastaava energiatehokkuuden lisäys keskushallinnon omistuksessa olevien rakennusten osalta.

7. Jäsenvaltioiden on rohkaistava julkisia elimiä, myös alueellisella ja paikallisella tasolla, ja julkisoikeudellisia sosiaalisesta asuntotarjonnasta vastaavia toimijoita niiden toimivaltuuksien ja hallinnollisen rakenteen puitteissa

a) hyväksymään joko itsenäisenä suunnitelmana tai osana laajempaa ilmasto- tai ympäristösuunnitelmaa energiatehokkuussuunnitelma, johon sisältyy erityisiä energiansäästöä ja energiatehokkuutta koskevia tavoitteita ja toimia ja jonka tarkoituksena on noudattaa keskushallinnon rakennusten esi- merkkiä, sellaisena kuin siitä on säädetty 1, 5 ja 6 kohdassa;

b) ottamaan osana suunnitelmansa täytäntöönpanoa käyttöön energianhallintajärjestelmän, johon kuuluvat myös energiakatselmukset;

▼B

- c) käyttämään tarvittaessa energiapalveluurityksiä ja energiatehokkuutta koskevia sopimuksia, jotta voidaan rahoittaa korjauksia, ja toteuttamaan suunnitelmia energiatehokkuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi pitkällä aikavälillä.

*6 artikla***Julkisten elinten hankinnat**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskushallinnot hankkivat liitteessä III tarkoitetun mukaisesti ainoastaan energiatehokkaita tuotteita, palveluja ja rakennuksia, sikäli kuin se on johdonmukaista kustannustehokkuuden, taloudellisen toteutettavuuden, laajemman kestävyysden, teknisen soveltuvuuden sekä riittävän kilpailun kanssa.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä velvoitetta sovelletaan julkisten elinten tekemiin tuotteiden, palvelujen ja rakennusten hankintasopimuksiin, joiden arvo vastaa vähintään direktiivin 2004/18/EY 7 artiklassa säädettyjä kynnysarvoja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua velvoitetta sovelletaan asevoimien sopimuksiin vain siltä osin, kuin sen soveltaminen ei aiheuta ristiriitaa asevoimien toimien luonteen ja ensisijaisen tavoitteen kanssa. Velvoitetta ei sovelleta hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden tekemien rakennusurakoita sekä tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta puolustus- ja turvallisuus-alalla 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/81/EY ⁽¹⁾ määriteltyjä puolustustarvikkeita koskeviin hankintasopimuksiin.

3. Jäsenvaltioiden on rohkaistava julkisia elimiä, myös alueellisella ja paikallisella tasolla, ottaen asianmukaisesti huomioon niiden toimivaltuudet ja hallinnollisen rakenteen, noudattamaan niiden keskushallintojen antamaa esimerkkiä hankkia ainoastaan energiatehokkaita tuotteita, palveluja ja rakennuksia. Jäsenvaltioiden on rohkaistava julkisia elimiä, silloin kun nämä tekevät merkittävän energiasisällön omaavia palvelusopimuksia koskevia tarjouspyyntöjä, arvioimaan mahdollisuutta tehdä pitkän aikavälin energiatehokkuussopimuksia, joilla saadaan energiansäästöjä pitkällä aikavälillä.

4. Hankittaessa tuotepaketti, joka kuuluu kokonaisuudessaan direktiivin 2010/30/EU nojalla hyväksytyn delegoidun säädöksen soveltamisalaan, jäsenvaltiot voivat edellyttää, että kokonaisenergiatehokkuus asetetaan etusijalle kyseisen paketin yksittäisten tuotteiden energiatehokkuuteen nähden hankkimalla sellainen tuotepaketti, joka täyttää parhaaseen energiatehokkuusluokkaan kuulumisen vaatimuksen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

⁽¹⁾ EUVL L 216, 20.8.2009, s. 76.

▼ M3

7 artikla

Energiansäästövelvoite

1. Jäsenvaltioiden on saavutettava kumulatiiviset loppukäytön energiansäästöt, jotka vastaavat vähintään

- a) kunakin vuonna 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välillä saavutettuja uusia säästöjä, joiden määrä on 1,5 prosenttia vuosittain loppuasiakkaille myydystä energian määrästä laskettuna 1 päivää tammikuuta 2013 edeltäneen viimeisimmän kolmivuotiskauden keskiarvosta. Liikenteessä käytetyn energian myynnin määrä voidaan jättää osittain tai kokonaan ottamatta huomioon tässä laskennassa;
- b) kunakin vuonna 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välillä saavutettuja uusia säästöjä, joiden määrä on 0,8 prosenttia vuotuisesta loppuenergian kulutuksesta laskettuna 1 päivää tammikuuta 2019 edeltäneen viimeisimmän kolmivuotiskauden keskiarvosta. Edellä esitetystä vaatimuksesta poiketen Kyproksen ja Maltan on saavutettava kunakin vuonna 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välillä uusia säästöjä, jotka vastaavat 0,24 prosenttia vuotuisesta loppuenergian kulutuksesta laskettuna 1 päivää tammikuuta 2019 edeltäneen viimeisimmän kolmivuotiskauden keskiarvosta.

Jäsenvaltiot voivat laskea mukaan sekä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 että sen jälkeen käyttöön otetuista politiikkatoimista johtuvat energiansäästöt, edellyttäen että kyseisillä toimilla saadaan aikaan 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen toteutettavia uusia yksittäisiä toimia.

Jäsenvaltioiden on edelleen saavutettava ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti vuotuisia uusia säästöjä kymmenvuotiskausina vuoden 2030 jälkeen, ellei komission vuoteen 2027 mennessä ja sen jälkeen joka kymmenes vuosi tekemissä tarkasteluissa katsota, että tämä ei ole tarpeen vuotta 2050 koskevien unionin pitkän aikavälin energia- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi.

Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten uusien säästöjen laskettu määrä jaetaan kullekin ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetulle kaudelle, edellyttäen että vaaditut kumulatiiviset kokonaisenergiansäästöt on saavutettu kunkin velvoitekauden lopussa.

2. Edellyttäen, että jäsenvaltiot täyttävät ainakin 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun kumulatiivisen loppukäytön energiansäästövelvoitteensa, ne voivat laskea vaaditun energiansäästöjen määrän yhdellä tai useammalla seuraavista tavoista:

- a) soveltaen vuotuista säästöastetta loppuasiakkaille myytyyn energiamäärään tai loppuenergian kulutukseen, laskettuna 1 päivää tammikuuta 2019 edeltäneen viimeisimmän kolmivuotiskauden keskiarvosta;
- b) jättäen laskennan perustilanteessa kokonaan tai osittain ottamatta huomioon liikenteessä käytetyn energian;
- c) hyödyntäen mitä tahansa 4 kohdassa esitettyä vaihtoehtoa.

3. Kun jäsenvaltiot hyödyntävät 2 kohdan a, b tai c alakohdassa säädettyjä mahdollisuuksia, niiden on määritettävä

- a) oma vuotuinen säästöasteensa, jota sovelletaan laskettaessa niiden kumulatiivista loppukäytön energiansäästöä ja jolla varmistetaan, että niiden lopullinen energiansäästöjen nettomäärä ei ole 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa edellytettyä pienempi; ja

▼ M3

- b) oma laskennan perustilanteensa, jossa voidaan jättää kokonaan tai osittain ottamatta huomioon liikenteessä käytetty energia.
4. Jollei 5 kohdan soveltamisesta muuta johdu, kukin jäsenvaltio voi
- a) toteuttaa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa edellytetyn laskennan käyttämällä 1 prosentin arvoa vuosina 2014 ja 2015; 1,25 prosentin arvoa vuosina 2016 ja 2017; ja 1,5 prosentin arvoa vuosina 2018, 2019 ja 2020;
- b) jättää kokonaan tai osittain ottamatta huomioon direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetelluissa teollisuuden toiminnoissa käytetyn energian myynnin määrän 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuna velvoitekauteksi tai kulutetun loppuenergian mainitun alakohdan b alakohdassa tarkoitettuna velvoitekauteksi;
- c) ottaa huomioon vaaditussa energiansäästöjen määrässä energian muuntamisessa, jakelussa ja siirrossa saavutetut energiansäästöt, mukaan lukien tehokas kaukolämpö- ja -jäähdytysinfrastruktuuri, jotka ovat seurausta 14 artiklan 4 kohdan, 14 artiklan 5 kohdan b alakohdan sekä 15 artiklan 1–6 kohdan ja 9 kohdan vaatimusten täytäntöönpanosta. Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle osana yhdenmukaisia kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia tämän alakohdan mukaisista politiikkatoimista, jotka ne aikovat toteuttaa 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivänä joulukuuta 2030 välisellä kaudella. Näiden toimenpiteiden vaikutus on laskettava liitteen V mukaisesti ja sisällytettävä kyseisiin suunnitelmiin;
- d) ottaa huomioon vaaditussa energiansäästöjen määrässä energiansäästöt, jotka ovat tulosta 31 päivästä joulukuuta 2008 alkaen toteutetuista uusista yksittäisistä toimista, joilla on edelleen vaikutusta vuonna 2020 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuna velvoitekauden osalta ja vuoden 2020 jälkeen 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuna kauden osalta, ja jotka voidaan mitata ja todentaa;
- e) ottaa huomioon vaaditussa energiansäästöjen määrässä politiikkatoimista johtuvat energiansäästöt, edellyttäen että voidaan osoittaa, että kyseisillä toimilla saadaan aikaan 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana toteutettavia yksittäisiä toimia, joilla saadaan aikaan säästöjä 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen;
- f) jättää vaaditun energiansäästön laskemisessa ulkopuolelle 30 prosenttia rakennuksessa tai sen yhteydessä omaa käyttöä varten tuotetun energian todennettavissa olevasta määrästä, joka on tulosta uusiutuvan energian teknologian uusien asennuksien edistävistä politiikkatoimista;
- g) laskea vaadittuun energiansäästöjen määrään ne energiansäästöt, jotka ylittävät 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisellä kaudella vaaditut energiansäästöt, edellyttäen että kyseiset säästöt johtuvat 7 a ja 7 b artiklassa tarkoitettujen politiikkatoimien nojalla toteutetuista yksittäisistä toimista, joista jäsenvaltiot ilmoittavat kansallisissa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmissaan ja joista raportoidaan jäsenvaltioiden edistymisraporteissa 24 artiklan mukaisesti.

▼ M3

5. Jäsenvaltioiden on sovellettava ja laskettava 4 kohdan mukaan valittujen vaihtoehtojen vaikutukset erikseen 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja kausia varten:

- a) 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettulla velvoitekaudella vaaditun energiansäästöjen määrän laskemista varten jäsenvaltiot voivat käyttää 4 kohdan a–d alakohtaa. Kaikki 4 kohdan nojalla valitut vaihtoehdot saavat olla yhteensä enintään 25 prosenttia 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua energiansäästöjen määrästä;
- b) 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettulla velvoitekaudella vaaditun energiansäästöjen määrän laskemista varten jäsenvaltiot voivat käyttää 4 kohdan b–g alakohtaa, edellyttäen että 4 kohdan d alakohdassa tarkoitetuilla yksittäisillä toimilla on edelleen todennettavissa ja mitattavissa olevaa vaikutusta 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen. Kaikki 4 kohdan nojalla valitut vaihtoehdot saavat olla yhteensä enintään 35 prosenttia 2 ja 3 kohdan mukaisesti lasketusta energiansäästöjen määrästä.

Riippumatta siitä, jättääkö jäsenvaltio laskennan perustilanteessaan kokonaan tai osittain ottamatta huomioon liikenteessä käytetyn energian tai hyödyntääkö se mitään 4 kohdassa luetelluista vaihtoehdoista, jäsenvaltion on varmistettava, että loppuenergian kulutuksessa 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisellä velvoitekaudella saavutettavien uusien säästöjen laskettu nettomäärä ei ole pienempi kuin 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua vuotuisen säästöasteen soveltamisesta johtuva määrä.

6. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EU) 2018/1999 liitteen III mukaisesti laadituissa yhdenmetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan kuvattava laskentatapa tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuille energiansäästöille, jotka on saavutettava 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisen kauden aikana, ja jäsenvaltioiden on tarvittaessa selitettävä, miten vuotuinen säästöaste ja laskennan perustilanne määritettiin ja mitä ja missä määrin tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja sovellettiin.

7. Energiansäästöjä, jotka on saavutettu 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen, ei lasketa mukaan vaadittuihin energiasäästöihin 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseltä ajalta.

8. Tämän artiklan 1 kohdassa esitetystä poiketen jäsenvaltiot, jotka sallivat velvoitettujen osapuolten käyttää 7 a artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, voivat tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi ottaa huomioon minä tahansa vuonna vuoden 2010 jälkeen ja ennen tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua velvoitekautta saavutetut energiansäästöt siten kuin ne olisi saavutettu 31 päivän joulukuuta 2013 jälkeen ja ennen 31 päivää joulukuuta 2020, edellyttäen että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) energiatehokkuusvelvoitejärjestelmä oli voimassa minä tahansa ajankohtana 31 päivän joulukuuta 2009 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välillä ja se sisällytettiin jäsenvaltion ensimmäiseen 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettuun kansalliseen energiatehokkuuden toimintasuunnitelmaan;

▼ **M3**

- b) säästöt syntyivät osana velvoitejärjestelmää;
- c) säästöt on laskettu liitteen V mukaisesti;
- d) vuodet, joina säästöt katsotaan saavutetun, on ilmoitettu kansallisissa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmissa 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 7 a ja 7 b artiklassa ja 20 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuista politiikkatoimista johtuvat säästöt lasketaan liitteen V mukaisesti.

10. Jäsenvaltioiden on saavutettava 1 kohdassa vaadittu säästöjen määrä joko perustamalla 7 a artiklassa tarkoitettu energiatehokkuusvelvoitejärjestelmä tai toteuttamalla 7 b artiklassa tarkoitettuja vaihtoehtoisia politiikkatoimia. Jäsenvaltiot voivat yhdistää energiatehokkuusvelvoitejärjestelmiin vaihtoehtoisia politiikkatoimia.

11. Suunnitellessaan politiikkatoimia energiansäästöjen saavuttamista koskevien velvoitteidensa täyttämistä varten jäsenvaltioiden on otettava huomioon tarve lievittää energiaköyhyyttä asianomaisen jäsenvaltion vahvistamien perusteiden mukaisesti ja sen käytössä olevat alan käytännöt huomioon ottaen edellyttämällä, siinä määrin kuin se on aiheellista, että tietty osuus niiden kansallisten energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien puitteissa toteutetuista energiatehokkuustoimenpiteistä, vaihtoehtoisista politiikkatoimista tai kansallisesta energiatehokkuusrahosta rahoitetuista ohjelmista ja toimenpiteistä toteutetaan ensisijaisina toimina heikossa asemassa olevien kotitalouksien keskuudessa, mukaan lukien energiaköyhyyden koettelemien kotitalouksien kohdalla ja aiheellisissa tapauksissa sosiaalisessa asuntotarjonnassa.

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä tietoa energiaköyhyyden lievittämiseksi tämän direktiivin puitteissa toteuttamiensa toimenpiteiden tuloksista yhdenmukaisia kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevissa edistymisraporteissaan asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti.

12. Jäsenvaltioiden on osoitettava, että politiikkatoimien tai yksittäisten toimien vaikutusten ollessa päällekkäisiä energiansäästöjä ei lasketa kahteen kertaan.

*7 a artikla***Energiatehokkuusvelvoitejärjestelmät**

1. Jos jäsenvaltiot päättävät täyttää 7 artiklan 1 kohdassa vaaditun säästöjen määrän saavuttamiseen liittyvät velvoitteensa energiatehokkuusvelvoitejärjestelmällä, niiden on varmistettava, että tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kunkin jäsenvaltion alueella toimivat velvoitetut osapuolet täyttävät 7 artiklan 1 kohdassa jäsenvaltiolle asetetun kumulatiivisen loppukäytön energiansäästövaatimuksen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan 4 ja 5 kohdan soveltamista.

Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa päättää, että velvoitetut osapuolet täyttävät nämä säästövelvoitteensa kokonaan tai osittain kansalliseen energiatehokkuusrahoitukseen suorittamana maksuosuutena 20 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

▼ **M3**

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä velvoitetut osapuolet puolueettomin ja syrjimättömin perustein alueellaan toimivien energian jakelijoiden, energian vähittäismyyntiyritysten ja liikennepolttoaineen jakelijoiden tai liikennepolttoaineen vähittäismyyntiyritysten keskuudesta. Jäsenvaltion nimeämien velvoitettujen osapuolten on saavutettava loppuasiakkaiden keskuudessa velvoitteen täyttämisen edellyttämä energiansäästöjen määrä riippumatta 7 artiklan 1 kohdan nojalla suoritetuista laskelmista tai, jäsenvaltion niin päättäessä, muilta osapuolilta saatavien sertifioitujen säästöjen avulla tämän artiklan 6 kohdan a alakohdassa esitetyn mukaisesti.

3. Jos energian vähittäismyyntiyritykset on nimetty velvoitetuiksi osapuoliksi 2 kohdan nojalla, jäsenvaltioiden on varmistettava, että energian vähittäismyyntiyritykset eivät velvoitettaan täyttäessään luo esteitä kuluttajien mahdollisuudelle siirtyä toimittajalta toiselle.

4. Jäsenvaltioiden on ilmaistava kultakin velvoitetulta osapuolelta edellytetty energiansäästöjen määrä joko loppuenergian tai primäärienergian kulutuksena. Vaaditun energiansäästöjen määrän ilmaisemiseen valittua menetelmää on käytettävä myös velvoitettujen osapuolten ilmoittamien säästöjen laskemiseen. Laskemiseen sovelletaan liitteessä IV säädettyjä muuntokertoimia.

5. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön mittaus-, tarkastus- ja todentamisjärjestelmät, joiden mukaisesti dokumentoitu todentaminen suoritetaan vähintään tilastollisesti merkittävään osuuteen ja edustavaan otokseen niistä energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä, jotka velvoitetut osapuolet ovat ottaneet käyttöön. Mittaus, tarkastus ja todentaminen on toteutettava velvoitetuista osapuolista riippumattomasti.

6. Energiatehokkuusvelvoitejärjestelmän puitteissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa yhden tai molemmat seuraavista:

- a) sallia, että velvoitetut osapuolet ottavat velvoitteensa noudattamista laskiessaan huomioon energiapalvelujen tarjoajien tai muiden kolmansien osapuolten saavuttamat sertifioidut energiansäästöt, myös silloin kun velvoitetut osapuolet edistävät muiden valtion hyväksymien elinten tai viranomaisten kautta toimenpiteitä, joihin voi liittyä virallisia kumppanuuksia ja joita voidaan toteuttaa yhdessä muiden rahoituslähteiden kanssa. Jos jäsenvaltiot sallivat tämän, niiden on varmistettava, että energiansäästöjen sertifioinnissa noudatetaan jäsenvaltioissa käyttöön otettua selkeää, tarkasteltavissa olevaa ja kaikille markkinatoimijoille avointa hyväksyntäprosessia, jolla pyritään pitämään sertifioinnin kustannukset mahdollisimman alhaisina;
- b) sallia, että velvoitetut osapuolet ottavat huomioon tietynä vuonna saavutetut säästöt siten kuin ne olisi saavutettu jonakin neljästä edeltävästä tai kolmesta seuraavasta vuodesta, kunhan tämä ei ulotu 7 artiklan 1 kohdassa asetettuja velvoitekausia pidemmälle.

Jäsenvaltioiden on arvioitava tällaisten energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien suorien ja välillisten kustannusten vaikutuksia kansainväliselle kilpailulle altistuvien energiavaltaiten teollisuudenalojen kilpailukyvyille ja tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä näiden vaikutusten minimoimiseksi.

▼ **M3**

7. Jäsenvaltioiden on julkaistava vuosittain kunkin velvoitetun osapuolen tai velvoitetujen osapuolten kunkin alaryhmän saavuttamat energiansäästöt sekä järjestelmällä saavutetut kokonaissäästöt.

*7 b artikla***Vaihtoehtoiset politiikkatoimet**

1. Jos jäsenvaltiot päättävät täyttää 7 artiklan 1 kohdassa edellytettyjen säästöjen saavuttamiseen liittyvät velvoitteensa vaihtoehtoisilla politiikkatoimilla, niiden on varmistettava, että loppuasiakkaat saavuttavat 7 artiklan 1 kohdassa edellytetyt energiansäästöt, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan 4 ja 5 kohdan soveltamista.

2. Kaikkien muiden kuin verotukseen liittyvien toimenpiteiden osalta jäsenvaltioiden on otettava käyttöön mittaus-, tarkastus- ja todentamishä järjestelmät, joiden mukaisesti dokumentoitu todentaminen suoritetaan vähintään tilastollisesti merkittävään osuuteen ja edustavaan otokseen niistä energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä, jotka osallistuvat tai toimeksi saaneet osapuolet ovat ottaneet käyttöön. Mittaus, tarkastus ja todentaminen on toteutettava osallistuvista tai toimeksi saaneista osapuolista riippumattomasti.

▼ **B***8 artikla***Energiakatselmukset ja energianhallintajärjestelmät**

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä sitä, että kaikkien ►C2 loppuasiakkaiden ◄ saatavilla on korkealaatuisia energiakatselmuksia, jotka ovat kustannustehokkaita ja

- a) joita pätevyysvaatimusten mukaisesti pätevät ja/tai valtuutetut asiantuntijat suorittavat riippumattomasti; tai
- b) joita riippumattomat viranomaiset toteuttavat ja valvovat kansallisen lainsäädännön nojalla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja energiakatselmuksia voivat toteuttaa yritysten omat asiantuntijat tai energiakatselmoijat, edellyttäen että asianomainen jäsenvaltio on ottanut käyttöön järjestelmän, jolla niiden laatu varmistetaan ja tarkistetaan, mihin sisältyy tarvittaessa vuosittainen satunnainen valinta vähintään tilastollisesti merkittävästä prosentiosuudesta kaikista niiden suorittamista energiakatselmuksista.

Energiakatselmusten ja energianhallintajärjestelmien korkean laadun varmistamiseksi jäsenvaltioiden on otettava käyttöön liitteeseen VI pohjautuvat energiakatselmuksia koskevat avoimet ja syrjimättömät vähimmäisvaatimukset.

Sillä ehdolla, että asiakas ei tätä vastusta, energiakatselmuksiin ei saa sisältyä lausekkeita, jotka estävät katselmuksen tulosten siirtämisen päteville/valtuutetuille energiapalvelujen tarjoajille.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelmia, joilla pk- yrityksiä kannustetaan teettämään energiakatselmuksia ja toteuttamaan sen jälkeen näiden katselmusten suositukset.

▼B

Jäsenvaltiot voivat avoimien ja syrjimättömien perusteiden pohjalta ja rajoittamatta valtiontukia koskevan unionin oikeuden soveltamista perustaa pk-yrityksille tukijärjestelmiä, myös jos nämä ovat tehneet vapaaehtoisia sopimuksia, joilla katettaisiin energiakatselmuksen kustannukset ja energiakatselmusten erittäin kustannustehokkaiden suositusten täytäntöönpano, jos ehdotetut toimenpiteet pannaan täytäntöön.

Jäsenvaltioiden on saatettava pk-yritysten tietoon, myös niitä edustavien toimialaliittojen kautta, konkreettisia esimerkkejä siitä, miten energianhallintajärjestelmät voisivat edistää niiden liiketoimintaa. Komissio auttaa jäsenvaltioita tukemalla hyvien käytäntöjen vaihtoa tällä alalla.

3. Jäsenvaltioiden on myös laadittava ohjelmia, joilla kotitalouksien tietoisuutta energiakatselmusten hyödyistä parannetaan asianmukaisten neuvontapalvelujen kautta.

Jäsenvaltioiden on edistettävä energiakatselmoijien pätevöitymiseen johtavia koulutusohjelmia, jotta helpotetaan asiantuntijoiden riittävää saatavuutta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksissä, jotka eivät ole pk-yrityksiä, teetetään pätevien ja/tai valtuutettujen asiantuntijoiden riippumattomalla ja kustannustehokkaalla tavalla suorittama tai riippumattomien viranomaisten kansallisen lainsäädännön mukaisesti toteuttama ja valvoma energiakatselmus viimeistään 5 päivänä joulukuuta 2015 ja vähintään neljän vuoden välein edellisestä energiakatselmuksesta lähtien.

5. Energiakatselmusten katsotaan täyttävän 4 kohdan vaatimukset, kun ne toteutetaan riippumattomalla tavalla liitteeseen VI pohjautuvien vähimmäisvaatimusten perusteella ja pannaan täytäntöön sellaisten sidosryhmien järjestöjen ja jäsenvaltion nimittämän elimen välisten vapaaehtoisten sopimusten mukaisesti ja joita asianomainen jäsenvaltio tai muut elimet, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet asianomaisen vastuun, taikka komissio valvovat.

Energiapalveluja tarjoavien markkinatoimijoiden toimintaan mukaan pääsyn on perustuttava avoimiin ja syrjimättömiin perusteisiin.

6. Yritykset, jotka eivät ole pk-yrityksiä ja jotka käyttävät riippumattoman elimen asiaankuuluvien eurooppalaisten tai kansainvälisten standardien mukaisesti sertifioimaa energianhallintajärjestelmää tai ympäristöjärjestelmää, on vapautettava 4 kohdan vaatimuksista, edellyttäen että jäsenvaltiot varmistavat, että kyseessä olevaan hallintajärjestelmään sisältyy liitteeseen VI pohjautuvien vähimmäisvaatimusten mukainen energiakatselmus.

7. Energiakatselmuksien voivat olla erillisiä tai osa laajempaa ympäristöauditointia. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että energiakatselmuksen osana tehdään arviointi olemassa olevaan tai suunniteltuun kaukolämmitys- tai -jäähdytysverkkoon liittämisen teknisestä ja taloudellisesta toteutettavuudesta.

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa kannustin- ja tukijärjestelmiä energiakatselmusten suositusten ja vastaavien toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta valtiontukia koskevan unionin oikeuden soveltamista.

▼ B

9 artikla

▼ M7**Maakaasun mittaaminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maakaasun loppukäyttäjille tarjotaan, mikäli se on teknisesti mahdollista, taloudellisesti järkevää ja oikeassa suhteessa mahdollisiin energiansäästöihin, kilpailukykyisesti hinnoitellut käyttäjäkohtaiset mittarit, jotka kuvaavat tarkasti loppukäyttäjän todellista energiankulutusta ja antavat tiedot sen todellisesta ajoittumisesta.

▼ B

Tällainen kilpailukykyisesti hinnoiteltu mittari on tarjottava aina, kun

- a) olemassa oleva mittari korvataan, paitsi jos se on teknisesti mahdollista tai se ei ole kustannustehokasta, kun otetaan huomioon pitkän aikavälin arvioidut säästömahdollisuudet;
- b) kyse on direktiivin 2010/31/EU mukaisesti uuteen rakennukseen tai sellaiseen rakennukseen, johon suoritetaan laajamittaisia korjauksia, sijoitettavasta uudesta liittymästä.

▼ M7

2. Silloin kun ja siinä määrin kuin jäsenvaltiot toteuttavat älykkäitä mittausjärjestelmiä ja ottavat käyttöön älykkäitä mittareita maakaasun osalta direktiivin 2009/73/EY mukaisesti:

▼ B

- a) niiden on varmistettava, että mittausjärjestelmät antavat ► C2 loppuasiakkaille ◀ tiedot kulutuksen todellisesta ajoittumisesta ja että energiatehokkuutta koskevat tavoitteet ja ► C2 loppuasiakkaille ◀ koitua hyöty otetaan täysimittaisesti huomioon mittareiden vähimmäistoimintoja ja markkinatoimijoille asetettavia velvoitteita määriteltäessä;
- b) niiden on varmistettava älykkäiden mittareiden ja tiedonsiirron turvallisuus sekä ► C2 loppuasiakkaiden ◀ yksityisyys asiaankuuluvan tietosuojaa ja yksityisyyttä koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti;

▼ M7

▼ B

- e) niiden on edellytettävä, että älykkään mittarin asentamisen yhteydessä asiakkaille annetaan asianmukaista neuvontaa ja tietoa, erityisesti mittareiden koko potentiaalin hyödyntämisestä mittarin lukemisen hallinnan ja energiankulutuksen seurannan osalta.

▼ M3

▼ **M3***9 a artikla***Lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden mittaaminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaukolämmityksen, kaukojäähdytyksen ja kotitalouksien lämpimän käyttöveden loppuasiakkaille tarjotaan kilpailukykyisesti hinnoiteltuja mittareita, jotka kuvaavat tarkasti niiden todellista energiankulutusta.

2. Jos rakennuksen lämpö, jäähdytys tai lämmin käyttövesi tulevat useille rakennuksille yhteisestä keskitetystä lähteestä tai kaukolämpö- tai kaukojäähdytysjärjestelmästä, rakennuksen lämmönvaihtimeen tai toimituspisteeseen on asennettava mittari.

*9 b artikla***Lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden käyttäjäkohtainen mittaaminen ja kustannusten jakaminen**

1. Moniasuntoisiin ja moneen eri tarkoitukseen käytettäviin rakennuksiin, joissa on keskuslämmitys tai -jäähdytys tai jotka käyttävät kaukolämpö- tai kaukojäähdytysjärjestelmää, on asennettava käyttäjäkohtaiset mittarit, jotka mittaavat lämmityksen, jäähdytyksen tai lämpimän käyttöveden kulutusta kunkin yksikön osalta, jos tämä on teknisesti toteutettavissa ja kustannustehokasta oikeassa suhteessa mahdollisiin energiansäästöihin.

Jos käyttäjäkohtaisten kulutusmittareiden käyttö ei ole teknisesti mahdollista tai kustannustehokasta lämmityksen mittaamiseksi kussakin yksikössä, on käytettävä käyttäjäkohtaisia lämmityskustannusten jakolaitteita mittaamaan lämmönkulutusta kussakin lämpöpatterissa. Jos kyseinen jäsenvaltio kuitenkin osoittaa, että tällaisten lämmityskustannusten jakolaitteiden asentaminen ei olisi kustannustehokasta, voidaan harkita vaihtoehtoisten kustannustehokkaiden menetelmien käyttöä lämmönkulutuksen mittaamisessa. Kunkin jäsenvaltion on julkaistava selvästi esitettyinä yleiset perusteet, menetelmät ja/tai menettelyt, joilla määritellään tekninen mahdottomuus ja kustannustehottomuus.

2. Sen estämättä mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, uusiin moniasuntoisiin rakennuksiin ja uusien moneen eri tarkoitukseen käytettävien rakennusten, joissa on keskuslämmitys lämmintä käyttövetä varten tai joissa on käytössä kaukolämpöjärjestelmä, asuinkäytössä oleviin osiin on asennettava lämpimän käyttöveden kulutusta mittaavat käyttäjäkohtaiset mittarit.

3. Jos moniasuntoisille tai moneen eri tarkoitukseen käytettäville rakennuksille toimitetaan kaukolämpöä tai -jäähdytystä tai jos omat yhteiset lämmitys- tai jäähdytysjärjestelmät ovat yleisiä tällaisissa rakennuksissa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä on voimassa käyttäjäkohtaisen kulutuksen laskennan avoimuuden ja täsmällisyyden varmistamiseksi läpinäkyvät, julkisesti saatavilla olevat kansalliset säännöt, jotka koskevat lämmityksen, jäähdytyksen tai lämpimän käyttöveden kulutuksen kustannusten jakamista tällaisissa rakennuksissa. Sääntöihin on tarvittaessa sisällyttävä ohjeita tavasta jakaa seuraaviin tarkoituksiin käytetyn energian kustannukset:

a) lämmin käyttövesi;

▼ M3

- b) rakennuksen laitteistosta peräisin oleva lämpö yhteisten tilojen lämmitystä varten (jos rappukäytävät ja käytävät on varustettu lämpöpattereilla);
- c) asuntojen lämmitys tai jäähdytys.

*9 c artikla***Etäluentaa koskeva vaatimus**

1. Edellä olevia 9 a ja 9 b artiklaa sovellettaessa mittareiden ja lämmityskustannusten jakolaitteiden, jotka asennetaan 25 päivään lokakuuta 2020 jälkeen, on oltava etäluettavia laitteita. Edellä 9 b artiklan 1 kohdassa asetettuja teknistä toteutettavuutta ja kustannustehokkuutta koskevia ehtoja sovelletaan edelleen.
2. Mittarit ja lämmityskustannusten jakolaitteet, jotka eivät ole etäluettavia mutta jotka on jo asennettu, on muutettava etäluettaviksi tai ne on korvattava etäluettavilla laitteilla 1 päivään tammikuuta 2027 mennessä, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio osoittaa, että tämä ei ole kustannustehokasta.

▼ B*10 artikla***▼ M7****Maakaasua koskevat laskutustiedot**

1. Jos loppuasiakkailla ei ole direktiivissä 2009/73/EY tarkoitettuja älykkäitä mittareita, jäsenvaltioiden on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 varmistettava, että maakaasun laskutustiedot ovat luotettavia ja täsmällisiä ja perustuvat tosiasialliseen kulutukseen liitteessä VII olevan 1.1 kohdan mukaisesti, jos se on teknisesti mahdollista ja taloudellisesti perusteltua.

▼ B

Tämä velvoite voidaan täyttää järjestelmällä, jossa ►C2 loppuasiakkaat ◄ lukevat säännöllisesti mittarinsa itse ja ilmoittavat mittarilukemansa energian toimittajalle. Laskutus saa perustua arvioituun kulutukseen tai kiinteään määrään ainoastaan silloin, kun ►C2 loppuasiakas ◄ ei ole ilmoittanut mittarilukemaa tietyltä laskutuskaudelta.

▼ M7

2. Direktiivin 2009/73/EY mukaisesti asennettujen mittarien on mahdollistettava tosiasialliseen kulutukseen perustuvien täsmällisten laskutustietojen toimittaminen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppukäyttäjillä on mahdollisuus saada helposti täydentäviä tietoja aiemmasta kulutuksesta, joiden avulla he voivat itse tehdä yksityiskohtaisia tarkastuksia.

▼ B

Aiempaa kulutusta koskevien täydentävien tietojen on sisällettävä

- a) kumulatiiviset tiedot vähintään kolmen edeltävän vuoden ajalta tai toimitussopimuksen alkamisesta lähtien, jos siitä on kulunut tätä lyhyempi aika. Tietojen on vastattava aikavälejä, joiden osalta usein annettavat laskutustiedot on tuotettu;

▼B

- b) yksityiskohtaiset tiedot käyttöajan mukaan kultakin päivältä, viikolta, kuukaudelta ja vuodelta. Näiden tietojen on oltava ►C2 loppuasiakkaan ◄ saatavilla internetin tai mittariliittymän välityksellä vähintään 24 edeltävän kuukauden ajalta tai toimitussopimuksen alkamisesta lähtien, jos siitä on kulunut tätä lyhyempi aika.
3. Riippumatta siitä, onko älykkäitä mittareita asennettu vai ei, jäsenvaltioiden:
- a) on edellytettävä, että siinä määrin kuin ►C2 loppuasiakkaiden ◄ energialaskuja ja aiempaa kulutusta koskevat tiedot ovat käytettävissä, ne asetetaan ►C2 loppuasiakkaan ◄ pyynnöstä tämän nimeämän energiapalvelujen tarjoajan saataville;
 - b) on varmistettava, että ►C2 loppuasiakkaille ◄ tarjotaan mahdollisuus saada laskutustiedot ja laskut sähköisinä sekä että he saavat pyynnöstä selkeän ja ymmärrettävän selvityksen siitä, miten heidän laskunsa muodostuvat, erityisesti jos laskut eivät perustu tosiasialliseen kulutukseen;
 - c) on varmistettava, että laskun mukana asetetaan saataville asiaankuuluvat tiedot, joiden avulla ►C2 loppuasiakkaat ◄ saavat kattavan selvityksen senhetkisistä energiakustannuksista liitteen VII mukaisesti;
 - d) on mahdollista säätää, että ►C2 loppuasiakkaan ◄ pyynnöstä ei näissä laskuissa olevia tietoja katsota maksukehotukseksi. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että energialähteiden tarjoajat soveltavat joustavia järjestelyjä varsinaisiin maksuihin;
 - e) on vaadittava, että energiakustannuksia koskevat tiedot ja arviot annetaan käyttäjille pyynnöstä oikea-aikaisesti ja helposti ymmärrettävässä muodossa, jota käyttäjät voivat käyttää sopimusten tasapuoliseen vertailuun.

▼M3*10 a artikla***Lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden laskutus- ja kulutustiedot**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun mittarit ja lämmityskustannusten jakolaitteet on asennettu, laskutus- ja kulutustiedot ovat luotettavia ja täsmällisiä ja perustuvat todelliseen kulutukseen tai lämmityskustannusten jakolaitteiden mittarilukemiin liitteessä VII a olevien 1 ja 2 kohdan mukaisesti kaikkien loppukäyttäjien osalta eli kaikkien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden osalta, jotka ostavat lämmitystä, jäähdytystä tai lämmintä käyttövetä omaan loppukäyttöönsä, tai luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden osalta, jotka käyttävät sellaista erillistä rakennusta tai sellaisen moniasuntoisen taikka moneen eri tarkoitukseen käytettävän rakennuksen yksikköä, johon toimitetaan lämmitys, jäähdytys tai lämmin käyttövesi keskitetystä lähteestä, ja joilla ei ole suoraa eikä käyttäjäkohtaista sopimusta energiantoimittajan kanssa.

Tämä velvoite voidaan jäsenvaltion niin säätäessä täyttää järjestelmällä, jossa loppuasiakas tai loppukäyttäjä lukee säännöllisesti mittarinsa itse ja ilmoittaa mittarilukemansa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyseessä 9 b artiklan mukainen lämmityskustannusten jakolaitteilla suoritettavaan käyttäjäkohtaiseen mittaamiseen perustuva kulutus. Laskutus saa perustua arvioituun kulutukseen tai kiinteään määrään ainoastaan silloin, kun loppuasiakas tai loppukäyttäjä ei ole ilmoittanut mittarilukemaa tietyltä laskutuskaudelta.

▼ M3**2. Jäsenvaltioiden**

- a) on edellytettävä, että jos loppukäyttäjien energialaskuja ja aiempaa kulutusta koskevat tiedot tai lämmityskustannusten jakolaitteiden mittarilukemat ovat käytettävissä, ne asetetaan loppukäyttäjän pyynnöstä tämän nimeämän energiapalvelujen tarjoajan saataville;
- b) on varmistettava, että loppuasiakkaille tarjotaan mahdollisuus saada laskutustiedot ja laskut sähköisinä;
- c) on varmistettava, että laskujen mukana toimitetaan selkeät ja ymmärrettävät tiedot kaikille loppukäyttäjille liitteessä VII a olevan 3 kohdan mukaisesti; ja
- d) on edistettävä kyberturvallisuutta ja varmistettava loppukäyttäjien yksityisyyden suoja ja tietosuoja asiaa koskevan unionin oikeuden mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että laskutustietojen toimittamista loppuasiakkaan pyynnöstä ei pidetä maksukehotuksena, edellyttäen, että varsinaista maksua varten tarjotaan joustavia järjestelyjä.

3. Jäsenvaltioiden on päätettävä, kuka vastaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisesta niille loppukäyttäjille, joilla ei ole suoraan eikä käyttäjäkohtaista sopimusta energiantoimittajan kanssa.

*11 artikla***▼ M7****Maakaasuun liittyvien mittaus- ja laskutustietojen saamisen kustannukset****▼ M3**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppuasiakkaat saavat kaikki energiankulutusta koskevat laskunsa ja laskutustietonsa maksutta ja että loppuasiakkaat saavat kulutustietonsa asianmukaisella tavalla ja maksutta.

*11 a artikla***Lämmitykseen, jäähdytykseen ja lämpimään käyttöveteen liittyvien mittaus-, laskutus- ja kulutustietojen saamisen kustannukset**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppukäyttäjät saavat kaikki energiankulutusta koskevat laskunsa ja laskutustietonsa maksutta ja että loppukäyttäjät saavat kulutustietonsa asianmukaisella tavalla ja maksutta.

2. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laskutustietojen kustannusten jakaminen 9 b artiklan nojalla moniasuntoisten ja moneen eri tarkoitukseen käytettävien rakennusten lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden käyttäjäkohtaisen kulutuksen osalta on toteutettava voittoa tuottamattomalta pohjalta. Tämän tehtävän antamisesta kolmannelle osapuolelle, kuten palveluntarjoajalle tai paikalliselle energiantoimittajalle, aiheutuvat kustannukset, joihin sisältyy käyttäjäkohtaisen todellisen kulutuksen mittaaminen, jakaminen ja huomioon ottaminen tällaisissa rakennuksissa, voidaan siirtää loppukäyttäjien maksettaviksi siinä määrin kuin tällaiset kustannukset ovat kohtuullisia.

▼M3

3. Varmistaakseen käyttäjäkohtaista mittaamista koskevien palvelujen kohtuulliset kustannukset 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat tehostaa kilpailua tällä palvelualalla toteuttamalla aiheellisia toimenpiteitä, esimerkiksi suosittelemalla tai muuten edistämällä tarjouskilpailujen käyttöä tai sellaisten yhteentoimivien laitteiden ja järjestelmien käyttöä, jotka helpottavat palveluntarjoajan vaihtamista.

▼B*12 artikla***Kuluttajille tiedottamista ja kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä koskeva ohjelma**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet pienten energiankäyttäjien, kotitalousasiakkaat mukaan luettuina, tehokkaan energiankäytön edistämiseksi ja helpottamiseksi. Nämä toimenpiteet voivat olla osa kansallista strategiaa.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä yksi tai useampi a tai b alakohdassa lueteltu osatekijä:

a) välineet ja menettelyt, joilla edistetään käyttäytymisen muutosta, mukaan luettuina

i) taloudelliset kannustimet;

ii) rahoituksen, avustusten tai tukien saanti;

iii) tiedotus;

iv) esimerkkihankkeet;

v) toiminta työpaikoilla;

b) tavat, joilla kuluttajat ja kuluttajajärjestöt saadaan osallistumaan älykäten mittareiden mahdolliseen käyttöönottoon tiedottamalla

i) kustannustehokkaista ja helposti toteutettavista muutoksista energiankäytössä;

ii) energiatehokkuustoimenpiteistä.

*13 artikla***Seuraamukset**

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt ►**M7** 7–11 a artiklan ◀ ja 18 artiklan 3 kohdan nojalla annettujen kansallisten säännösten noudattamatta jättämiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä säännökset tiedoksi komissiolle viimeistään 5 päivänä kesäkuuta 2014 ja ilmoitettava sille niiden mahdolliset myöhemmät muutokset viipymättä.

III LUKU

ENERGIAN TOIMITUSTEN TEHOKKUUS

14 artikla

Lämmityksen ja jäähdytyksen tehokkuuden edistäminen

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 toteutettava ja ilmoitettava komissiolle kattava arviointi, joka koskee tehokkaan yhteistuotannon ja tehokkaan kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen hyödyntämismahdollisuuksia ja joka sisältää liitteessä VIII määritellyt tiedot. Jos jäsenvaltio on jo toteuttanut vastaavan arvioinnin, jäsenvaltion on ilmoitettava se komissiolle.

Kattavassa arvioinnissa on otettava täysimääräisesti huomioon direktiivin 2004/8/EY mukaisesti laadittu tehokkaan yhteistuotannon kansallisia mahdollisuuksia koskeva analyysi.

Arviointi on komission pyynnöstä saatettava ajan tasalle ja ilmoitettava komissiolle joka viides vuosi. Komission on tehtävä tällainen pyyntö ainakin vuosi ennen määräpäivää.

2. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön politiikkoja, joilla rohkaistaan tehokkaiden lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien ja varsinkin tehokasta yhteistuotantoa käyttävien järjestelmien hyödyntämismahdollisuuksien huomioon ottamista paikallisella ja alueellisella tasolla. Paikallisten ja alueellisten lämmöntuotantomarkkinoiden kehittämismahdollisuudet on otettava huomioon.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua arviointia varten jäsenvaltioiden on suoritettava liitteessä IX olevan 1 osan mukaisesti alueensa kattava kustannus-hyötyanalyysi, jossa otetaan huomioon ilmasto-olosuhteet, taloudellinen toteutettavuus ja tekninen soveltuvuus. Kustannus-hyötyanalyysillä on voitava helpottaa resurssi- ja kustannus-tehokkaimpien ratkaisujen löytämistä lämmitys- ja jäähdytystarpeiden täyttämiseksi. Tämä kustannus-hyötyanalyysi voi olla osa tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY ⁽¹⁾ mukaista ympäristöarviointia edellä 1 kohdassa tarkoitettua arviointia varten.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettua arvioinnissa tai 3 kohdassa tarkoitettua analyysissä todetaan mahdollisuus käyttää tehokasta yhteistuotantoa ja/tai tehokasta kaukolämmitystä ja jäähdytystä, jonka hyödyt ylittävät kustannukset, jäsenvaltioiden on toteutettava riittävät toimenpiteet, joilla kehitetään tehokasta kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysinfrastruktuuria ja/tai joilla annetaan mahdollisuus kehittää tehokasta yhteistuotantoa sekä hukkalämmön ja uusiutuvien energialähteiden hyödyntämiseen perustuvan lämmityksen ja jäähdytyksen käyttöä 1, 5 ja 7 kohdan mukaisesti.

Jos 1 kohdassa tarkoitettua arvioinnissa tai 3 kohdassa tarkoitettua analyysissä ei todeta mahdollisuutta, jonka hyödyt ylittävät kustannukset, mukaan lukien hallinnolliset kustannukset 5 kohdassa tarkoitettua kustannus-hyötyanalyysin tekemiseksi, asianomainen jäsenvaltio voi vapauttaa laitokset tuossa kohdassa säädetyiltä vaatimuksilta.

⁽¹⁾ EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30.

▼B

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä IX olevan 2 osan mukainen kustannus-hyötyanalyysi tehdään silloin, kun 5 päivän kesäkuuta 2014 jälkeen:

- a) suunnitellaan uutta sähkön lauhdetuotantolaitosta, jonka kokonaislämpöteho on yli 20 MW, laitoksen kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi sen toteuttamisesta tehokkaana yhteistuotantolaitoksena;
- b) uudistetaan merkittävästi olemassa olevaa sähkön lauhdetuotantolaitosta, jonka kokonaislämpöteho on yli 20 MW, kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi sen muuttamisesta tehokkaaksi yhteistuotantolaitokseksi;
- c) suunnitellaan tai uudistetaan merkittävästi hukkalämpöä käyttökelpoisella lämpötilatasolla tuottavaa teollisuuslaitosta, jonka kokonaislämpöteho on yli 20 MW, kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi hukkalämmön käyttämisestä taloudellisesti perusteltua kysyntää varten, mukaan lukien yhteistuotannon tuloksena, ja tämän laitoksen liittämisestä kaukolämmitys- ja jäähdytysverkkoon;
- d) suunnitellaan uutta kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkkoa tai olemassa olevassa kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkossa uutta energiantuotantolaitosta, jonka kokonaislämpöteho on yli 20 MW, tai uudistetaan merkittävästi tällaista olemassa olevaa laitosta, aiheutuvien kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi lähellä sijaitsevien teollisuuslaitosten hukkalämmön käyttämisestä.

Sellaisten laitteiden asentamista, joilla otetaan talteen polttolaitoksen tuottamaa hiilidioksidia sen varastoinniseksi maaperään direktiivin 2009/31/EY mukaisesti, ei pidetä tämän kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuna uudistamisena.

Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että c ja d alakohdassa tarkoitettu kustannus-hyötyanalyysi tehdään yhteistyössä kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkkojen toiminnasta vastaavien yritysten kanssa.

6. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa 5 kohdan soveltamisesta:

- a) huippukuormitusaikoina käytettävät ja varasähköä tuottavat laitokset, joiden toiminta-ajaksi on suunniteltu alle 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), jos jäsenvaltio on määritellyt todentamismenettelyn, jolla varmistetaan vapautusperusteen noudattaminen;
- b) ydinvoimalaitokset;
- c) laitokset, jotka on sijoitettava lähelle direktiivin 2009/31/EY nojalla hyväksyttyä geologista varastointipaikkaa.

Jäsenvaltiot voivat yksittäisten laitosten vapauttamiseksi 5 kohdan c ja d alakohdan säännöksistä myös säätää kynnysarvoja, jotka ilmaistaan saatavilla olevan käyttökelpoisen hukkalämmön määränä, lämmityksen kysyntänä tai teollisuuslaitosten ja kaukolämmitysverkkojen välisinä etäisyyksinä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseiset tämän kohdan nojalla hyväksytyt vapautukset ja niihin myöhemmin tehtävät mahdolliset muutokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

▼B

7. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä direktiivin 2009/72/EY 7 artiklassa tarkoitetut lupaperusteet tai vastaavat hyväksymisperusteet, jotta

- a) otetaan huomioon 1 kohdassa tarkoitettujen kattavien arviointien tulokset,
- b) varmistetaan, että 5 kohdan vaatimukset täyttyvät, sekä
- c) otetaan huomioon 5 kohdassa tarkoitetun kustannus-hyötyanalyysin tulokset.

8. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa yksittäisiä laitoksia 7 kohdassa tarkoitettujen lupaperusteiden mukaisesta velvoitteesta toteuttaa vaihtoehtoja, joiden hyödyt ylittävät kustannukset, jos siihen on pakottavia oikeudellisia, omistukseen liittyviä tai taloudellisia syitä. Siinä tapauksessa jäsenvaltion on toimitettava perusteltu ilmoitus päätöksestään komissiolle kolmen kuukauden kuluessa päätöksen tekemisestä.

9. Tämän artiklan 5, 6, 7 ja 8 kohtaa sovelletaan teollisuuden päästöjä koskevan direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan kuuluviin laitoksiin sanotun kuitenkin rajoittamatta tuon direktiivin vaatimusten soveltamista.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava liitteessä II olevassa f kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen perusteella, että tehokkaalla yhteistuotannolla tuotetun sähkön alkuperä voidaan taata kunkin jäsenvaltion vahvistamien puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien perusteiden mukaisesti. Niiden on varmistettava, että tämä alkuperätakuu vastaa vaatimuksia ja sisältää vähintään liitteessä X määritellyt tiedot. Jäsenvaltioiden on tunnustettava vastavuoroisesti toistensa alkuperätakuut yksinomaisena todistuksena tässä kohdassa tarkoitetuista tiedoista. Kieltäytyminen tunnustamasta alkuperätakuuta tällaiseksi todistukseksi, erityisesti petosten estämiseen liittyvistä syistä, on perusteltava puolueettomasti, avoimesti ja syrjimättömästi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisesta kieltäytymisestä ja sen perusteluista. Jos alkuperätakuun tunnustamisesta kieltäydytään, komissio voi hyväksyä päätöksen, jolla kieltäytyvä osapuoli velvoitetaan tunnustamaan alkuperätakuu, ottaen huomioon erityisesti puolueettomat, avoimet ja syrjimättömät perusteet, joihin tällainen tunnustaminen perustuu.

Komissiolle annetaan tämän direktiivin 23 artiklan mukaisilla delegoituilla säädöksillä valta tarkistaa yhdenmukaistettuja hyötysuhteen viitearvoja, jotka on säädetty komission direktiivin 2004/8/EY nojalla hyväksymässä täytäntöönpanopäätöksessä 2011/877/EU ⁽¹⁾, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

11. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteistuotannolle mahdollisesti annettavan tuen ehdoksi asetetaan, että yhteistuotannosta saatavaa sähköä ja hukkalämmön tehokasta hyödyntämistä käytetään tehokkaasti primäärienergian säästöjen saavuttamiseen. Yhteistuotannolle sekä kaukolämmön tuotannolle ja kaukolämmitysverkoille annettavaan julkiseen tukeen on sovellettava valtiontukisääntöjä soveltuvin osin.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 23.12.2011, s. 91.

▼B*15 artikla***Energian muuntaminen, siirto ja jakelu**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset energia-alan sääntelyviranomaiset ottavat energiatehokkuuden asianmukaisesti huomioon toteuttaessaan direktiiveissä 2009/72/EY ja 2009/73/EY eriteltyjä sääntelytehtäviään kaasu- ja sähköinfrastruktuurin toimintaa koskevien päätösten osalta.

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että kansalliset energiasääntelyviranomaiset antavat verkkotariffeja ja -sääntöjä direktiivin 2009/72/EY puitteissa kehittämällä ja ottamalla huomioon kunkin toimenpiteen kustannukset ja hyödyt verkonhaltijoille kannustimia asettaa verkon käyttäjien saataville järjestelmäpalveluja, joiden avulla käyttäjät voivat toteuttaa energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä älykkäiden verkkojen meneillään olevan käyttöönoton yhteydessä.

Verkonhaltija voi määrittää tällaiset järjestelmäpalvelut, ja ne eivät saa vaikuttaa haitallisesti järjestelmän turvallisuuteen.

Sähkön osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että verkkosäännöt ja verkkotariffit täyttävät liitteessä XI vahvistetut perusteet, ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 714/2009 mukaisesti laaditut suuntaviivat ja säännöt.

2. Jäsenvaltioiden on viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015 varmistettava, että

- a) niiden kaasu- ja sähkö infrastruktuurin energiatehokkuuden parantamismahdollisuuksista tehdään arviointi, etenkin siirron, jakelun, kuormituksen hallinnan, yhteentoimivuuden ja energiaa tuottaviin laitoksiin liittämisen osalta; mukaan lukien energian mikrotuottajien verkkoon pääsyn osalta;
- b) osoitetaan konkreettisia toimenpiteitä ja investointeja kustannustehokkaiden energiatehokkuuden parannusten toteuttamiseksi verkkoinfrastruktuurissa ja laaditaan aikataulu niiden toteutukselle.

▼M3

2 a. Komissio laatii asiaankuuluvien sidosryhmien kuulemisen jälkeen 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä yhteiset menetelmät, jotta voidaan kannustaa verkonhaltijoita vähentämään häviöitä, toteuttamaan infrastruktuuriin kohdistettavan kustannustehokkaan ja energiatehokkaan investointiohjelman ja ottamaan asianmukaisesti huomioon verkon energiatehokkuuden ja joustavuuden.

▼B

3. Jäsenvaltiot voivat sallia verkossa siirrettävän ja jaeltavan energian osalta sellaiset järjestelmien ja tariffirakenteiden osat, joilla on sosiaalinen tavoite, edellyttäen, että siirto- ja jakeluverkkoon kohdistuvat häiriövaikutukset pidetään tarpeeseen nähden mahdollisimman vähäisinä ja että tällaiset vaikutukset eivät ole suhteettomia sosiaaliseen tavoitteeseen nähden.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poistetaan sellaiset siirto- ja jakelutariffeihin sisältyvät kannustimet, jotka ovat haitallisia sähkön tuotannon, siirron, jakelun ja toimituksen kokonaistehokkuudelle (myös energiatehokkuudelle) tai jotka voivat haitata kysyntäjouaston mukanaoloa markkinoiden tasapainottamisessa ja lisäpalvelujen hankinnassa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että verkonhaltijoita rohkaistaan tehostamaan infrastruktuurin rakennetta ja toimintaa ja että direktiivin 2009/72/EY puiteissa tariffit suovat toimittajille mahdollisuuden edistää kansallisista olosuhteista riippuen kuluttajien osallistumista järjestelmän tehokkuuteen, mukaan lukien kysyntäjousto.

5. ► **M7** ————— ◀

▼M7

Siirtoverkonhaltijoiden ja jakeluverkonhaltijoiden on noudatettava liitteessä XII asetettuja vaatimuksia.

▼B

Jäsenvaltiot voivat erityisesti helpottaa tehokkaissa pienimuotoisissa yhteistuotantoyksiköissä ja mikroyhteistuotantoyksiköissä tuotetun sähkön liittämistä verkkojärjestelmään. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa rohkaistava verkonhaltijoita soveltamaan mikroyhteistuotantoyksiköiden liittämiseen yksinkertaista ”liitä ja ilmoita” -ilmoitusmenetelmää hyväksymismenettelyn yksinkertaistamiseksi ja lyhentämiseksi yksittäisten kansalaisten ja asentajien osalta.

6. Jollei verkon luotettavuuden ja turvallisuuden ylläpitoa koskevista vaatimuksista muuta johdu, jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tehokkaan yhteistuotannon harjoittajat voivat tarjota tasepalveluja ja muita käyttöpalveluja siirtoverkonhaltijoiden tai jakeluverkonhaltijoiden tasolla, kun tämä on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa tehokkaan yhteistuotantolaitoksen toimintatavan kanssa. Siirtoverkonhaltijoiden ja jakeluverkonhaltijoiden on varmistettava, että tällaiset palvelut ovat osa palveluja koskevaa avointa, syrjimätöntä ja tarkastettavissa olevaa tarjousmenettelyä.

Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa vaatia, että siirtoverkonhaltijat ja jakeluverkonhaltijat kannustavat tehokkaita yhteistuotantolaitoksia sijoittautumaan lähelle kysyntäalueita alentamalla liittämisen ja järjestelmän käyttömaksuja.

7. Jäsenvaltiot voivat antaa verkkoon liittämistä haluaville sähkön yhteistuotantoa harjoittaville toimijoille luvan liittymätöitä koskevan tarjouspyynnön tekemiseen.

▼M7

—————

▼B

9. Raportoidessaan direktiivin 2010/75/EU mukaisesti ja rajoittamatta tuon direktiivin 9 artiklan 2 kohtaa jäsenvaltioiden on harkittava sellaisien laitosten energiatehokkuustasoa koskevien tietojen sisällyttämistä, joissa harjoitetaan polttoaineiden polttoa ja joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 50 MW, ottamalla huomioon direktiivin 2010/75/EU ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen ehkäisemiseksi 15 päivänä tammikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/1/EY ⁽¹⁾ nojalla kehitetty paras käytettävissä oleva tekniikka.

Jäsenvaltiot voivat kannustaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laitosten käyttäjiä parantamaan keskimääräisiä vuotuisia nettohyötysuh-teitaan.

IV LUKU

HORISONTAALISET SÄÄNNÖKSET

16 artikla

Pätevyys-, akkreditointi- ja sertifiointijärjestelmien saatavuus

1. Kun jäsenvaltio katsoo, että teknisen pätevyyden, objektiivisuuden ja luotettavuuden kansallinen taso on riittämätön, sen on varmistettava, että energiapalvelujen ja energiakatselmusten suorittajien, energia-asioista vastaavien ja energiaan liittyvien, direktiivin 2010/31/EU 2 artiklan 9 kohdassa määriteltyjä rakennusosia asentavien saataville tulee tai saatavilla on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 sertifiointi- ja/tai akkreditointijärjestelmiä ja/tai vastaavia pätevyysjärjestelmiä, mukaan lukien tarvittaessa sopivia koulutusohjelmia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien ovat kuluttajille avoimia, luotettavia ja auttavat saavuttamaan kansalliset energiatehokkuustavoitteet.

3. Jäsenvaltioiden on asetettava 1 kohdassa tarkoitettujen sertifiointijärjestelmien ja/tai akkreditointijärjestelmien tai vastaavien pätevyysjärjestelmien julkisesti saataville, ja niiden on tehtävä yhteistyötä keskenään ja komission kanssa järjestelmien vertaamiseksi ja tunnustamiseksi.

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, jotta kuluttajat ovat tietoisia pätevyys- ja/tai sertifiointijärjestelmien saatavuudesta 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

17 artikla

Tiedottaminen ja koulutus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että saatavissa olevista energiatehokkuusjärjestelmistä sekä taloudellisista ja oikeudellisista puitteista tiedotetaan avoimesti ja tietoa jaetaan laajalti kaikille asianomaisille markkinatoimijoille, kuten kuluttajat, rakentajat, arkkitehdit, insinöörit, ympäristö- ja energiataarkastajat ja direktiivissä 2010/31/EU määriteltujen rakennusosien, asentajat.

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8.

▼B

Jäsenvaltioiden on rohkaistava pankeille ja muille rahoituslaitoksille suunnattua tiedottamista, joka koskee mahdollisuuksia osallistua energiatehokkuuden parantamistoimien rahoittamiseen, myös luomalla julkisen ja yksityisen sektorin välisiä kumppanuuksia.

2. Jäsenvaltioiden on luotava asianmukaiset edellytykset, jotta markkinatoimijat voivat tarjota energian kuluttajille riittävää ja kohdennettua tietotusta ja neuvontaa energiatehokkuudesta.

3. Komissio tarkastelee, miten sen toimenpiteet sellaisten foorumien kehittämisen tukemiseksi, joihin osallistuu muun muassa eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia, jotka edistävät energiatehokkuutta koskevia koulutusohjelmia, ovat vaikuttaneet ja tekee tarvittaessa ehdotuksia lisätoimenpiteiksi. Komissio rohkaisee eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia käymään keskustelua energiatehokkuudesta.

4. Jäsenvaltioiden on yhdessä sidosryhmien kanssa, mukaan lukien alue- ja paikallisviranomaiset, edistettävä sopivia tiedotus-, valistus- ja koulutusaloitteita, jotta kansalaisille voidaan tiedottaa energiatehokkuustoimien avulla saavutettavista eduista ja niihin liittyvistä käytännön seikoista.

5. Komissio rohkaisee jäsenvaltioita vaihtamaan keskenään tietoja parhaista energiatehokkuuskäytännöistä ja jakamaan niitä laajasti.

*18 artikla***Energiapalvelut**

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä energiapalvelumarkkinoita ja pk-yritysten pääsyä näille markkinoille:

a) jakamalla selkeää ja helposti saatavilla olevaa tietoa

i) saatavilla olevista energiapalvelusopimuksista ja lausekkeista, jotka tällaisiin sopimuksiin olisi sisällytettävä energiansäästöjen ja ►C2 loppuasiakkaan ◄ oikeuksien takaamiseksi;

ii) energiatehokkuushankkeita tukevista rahoitusvälineistä, kannustimista, avustuksista ja lainoista;

b) edistämällä muun muassa toimialajärjestöjen kautta laatumerkintöjen kehittämistä;

c) julkaisemalla luettelo saatavilla olevista energiapalvelujen tarjoajista, jotka ovat päteviä ja/tai sertifioituja, sekä niiden pätevyyksistä ja/tai sertifikaateista 16 artiklan mukaisesti, ja päivittämällä sitä säännöllisesti, tai tarjoamalla liittymä, jonka kautta palvelujen tarjoajat voivat antaa tietoja;

d) rohkaisemalla julkista sektoria hyödyntämään energiapalveluja koskevia tarjouksia etenkin rakennusten korjaamisessa:

i) asettamalla saataville mallisopimuksia energiatehokkuutta koskevia sopimuksia varten, jotka sisältävät vähintään liitteessä XIII luetellut kohdat;

▼B

- ii) asettamalla saataville tietoja parhaista käytännöistä energiatehokkuutta koskevia sopimuksia varten, mukaan lukien elinkaaren huomioon ottava kustannus-hyötyanalyysi, jos sellainen on saatavilla.

▼M4**▼B**

2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa tuettava energiapalvelujen markkinoiden asianmukaista toimintaa

- a) osoittamalla ja julkistamalla yksi tai useampi yhteyspiste, josta ►C2 loppuasiakkaat ◀ voivat saada 1 kohdassa tarkoitettut tiedot;

- b) toteuttamalla tarvittaessa toimenpiteitä sellaisten sääntelyä koskevien ja muiden esteiden poistamiseksi, jotka estävät energiatehokkuutta koskevien sopimusten ja muita energiatehokkuuspalveluja koskevien mallien hyödyntämisen energiansäästötoimenpiteiden osoittamiseksi ja/tai täytäntöön panemiseksi;

- c) harkitsemalla valitusasiamiehen kaltaisen riippumattoman mekanismin käyttöönottoa tai valitsemista, jotta voidaan varmistaa, että valitusten käsittely ja energiapalvelusopimuksista johtuvien riitojen tuomioistuimen ulkopuolinen ratkaisu ovat tehokkaita;

- d) antamalla riippumattomille markkinatoimijoille mahdollisuus edistää markkinoiden kehitystä kysyntä- ja tarjontapuolella.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että energian jakelijat, jakeluverkonhaltijat ja energian vähittäismyyntiyritykset pidättyvät sellaisista toimista, jotka voivat estää energiapalvelujen ja muiden energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden kysyntää tai toteuttamista tai haitata tällaisten palvelujen ja toimenpiteiden markkinoiden kehittymistä, mukaan lukien markkinoiden sulkeminen kilpailijoilta tai määräävän markkina-aseman väärinkäyttö.

*19 artikla***Muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet**

1. Jäsenvaltioiden on arvioitava energiatehokkuuden sääntelyä koskevia ja muita esteitä ja toteutettava tarvittaessa asianmukaisia toimenpiteitä niiden poistamiseksi etenkin seuraavien tekijöiden osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden omaisuus- ja vuokralainsäädännön peruseräitä:

- a) ristiriitaiset kannustimet rakennuksen omistajan ja vuokralaisen välillä tai sen omistajien kesken; olisi pyrittävä varmistamaan, etteivät osapuolet jätä tekemättä energiatehokkuutta parantavia investointeja, jotka he olisivat muutoin tehneet, siitä syystä, etteivät he saa niistä täyttä yksilökohtaista hyötyä, tai siksi, ettei ole olemassa sääntöjä kustannusten ja hyötyjen jakamisesta osapuolten kesken, mukaan lukien usean omistajan kiinteistöjen päätöksentekomenettelyä sääntelevät kansalliset säännöt ja toimenpiteet;

▼B

- b) julkisia hankintoja sekä vuotuisen talousarvion laadintaa ja kirjanpitoa koskevat oikeudelliset ja sääntelyä koskevat säännökset, hallinnolliset määräykset ja hallinnolliset käytännöt; olisi pyrittävä varmistamaan, ettei yksittäisiä julkisia elimiä estetä tekemästä investointeja, joilla parannetaan energiatehokkuutta ja minimoidaan odotettavissa olevia elinkaarikustannuksia, eikä käyttämästä energiatehokkuutta koskevia pitkän aikavälin sopimuksia ja muita kolmannen osapuolen kanssa sovellettavia pitkän aikavälin rahoitusmekanismeja.

Tällaisiin esteiden poistamiseen tähtääviin toimenpiteisiin voi sisältyä kannustimien tarjoamista, oikeudellisten säännösten tai hallinnollisten määräysten kumoamista tai muuttamista taikka suuntaviivojen ja tulkitsevien tiedonantojen antamista tai hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistamista. Toimenpiteet voidaan yhdistää energiatehokkuutta koskevan koulutuksen ja erityisen tiedotuksen ja teknisen avun tarjoamiseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua esteiden arvioinnista ja toimenpiteistä on ilmoitettava komissiolle 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa ensimmäisessä kansallisessa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmassa. Komissio edistää asiaa koskevien kansallisten parhaiden käytäntöjen vaihtoa.

*20 artikla***Kansallinen energiatehokkuusrahasto, rahoitus ja tekninen tuki**

1. Jäsenvaltioiden on helpotettava rahoitusmekanismien perustamista tai nykyisten käyttöä energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä varten useiden rahoituskanavien hyötyjen maksimoimiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamista.
2. Komissio avustaa tarvittaessa suoraan tai eurooppalaisten rahoituslaitosten kautta jäsenvaltioita perustamaan rahoitusjärjestelyjä ja teknisen tuen järjestelmiä, joiden tarkoituksena on lisätä eri alojen energiatehokkuutta.
3. Komissio helpottaa toimivaltaisten kansallisten tai alueellisten viranomaisten tai elinten välistä parhaiden käytäntöjen vaihtoa esimerkiksi sääntelyelinten vuosittaisien kokousten avulla ja sellaisten julkisten tietokantojen avulla, joihin sisältyy tietoja jäsenvaltioiden täytäntöönpanotoimista sekä maiden välisiä vertailuja.

▼M3

- 3 a. Komissio käy vuoropuhelua julkisten ja yksityisten rahoituslaitosten kanssa kartoittaakseen, mitä mahdollisia toimia se voi toteuttaa, jotta saataisiin yksityistä rahoitusta energiatehokkuustoimenpiteisiin ja energiatehokkuutta parantaviin peruskorjauksiin direktiivin 2010/31/EU mukaisesti.

- 3 b. Edellä 3 a kohdassa tarkoitettuihin toimiin kuuluvat seuraavat:

- a) pyritään saamaan liikkeelle energiatehokkuuteen suunnattavia pääomainvestointeja ottamalla huomioon energiansäästöjen laajemmat vaikutukset rahoitusriskien hallintaan;

▼ M3

b) varmistetaan tarkempien tietojen saanti energiatehokkuudesta ja taloudellisista tuloksista

i) tutkimalla tarkemmin, miten energiatehokkuuteen suunnattavilla investoinneilla parannetaan kohde-etuuden arvoa;

ii) tukemalla tutkimuksia, joissa energiatehokkuuteen suunnattavista investoinneista saatavia muita kuin energiaan liittyviä hyötyjä arvioidaan rahamääräisesti.

3 c. Yksityisen rahoituksen hankkimiseksi energiatehokkuustoimenpiteisiin ja energiakorjausten toteuttamiseen jäsenvaltioiden on tätä direktiiviä täytäntöön pannessaan

a) pohdittava keinoja hyödyntää paremmin 8 artiklan mukaisia energia-katselmuksia päätöksentekoon vaikuttamiseksi;

b) hyödynnettävä optimaalisella tavalla 'Älykästä rahoitusta älykkäille rakennuksille' -aloitteessa esitetyjä mahdollisuuksia ja välineitä.

3 d. Komissio antaa jäsenvaltioille ohjeistusta yksityisten investointien saamisesta liikkeelle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020.

▼ B

4. Jäsenvaltiot voivat perustaa kansallisen energiatehokkuusrahaston. Rahastolla on pyrittävä tukemaan kansallisia energiatehokkuusaloitteita.

5. Jäsenvaltiot voivat sallia, että 5 artiklan 1 kohdan velvoitteet täytetään suorittamalla vuosittain kansalliseen energiatehokkuusrahastoon maksuosuus, joka vastaa näiden velvoitteiden täyttämisen edellyttämiä investointeja.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää, että velvoitetut osapuolet voivat täyttää 7 artiklan 1 kohdan mukaiset velvoitteensa suorittamalla vuosittain kansalliseen energiatehokkuusrahastoon maksuosuuden, joka vastaa näiden velvoitteiden täyttämisen edellyttämiä investointeja.

7. Jäsenvaltiot voivat käyttää päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisista vuosittaisista päästökiintiöistä saamia tuloja kehittääkseen innovatiivisia rahoitusjärjestelyjä, jotta 5 artiklan mukainen rakennusten energiatehokkuuden parantamistavoite toteutuu käytännössä.

*21 artikla***Muuntokertoimet**

Energiasäästöjen vertailussa ja vertailukelpoisiksi yksiköiksi muuntamisessa sovelletaan liitteessä IV säädettyjä muuntokertoimia, jollei muiden muuntokertoimien käyttö ole perusteltua.

▼ B

V LUKU
LOPPUSÄÄNNÖKSET

22 artikla

Delegoidut säädökset

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti 14 artiklan 10 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen uudelleentarkastelusta.

▼ M3

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti liitteissä I–V, VII–X ja XII säädettyjen arvojen, laskentamenetelmien, primäärienergiakertoimen oletusarvon ja vaatimusten muuttamiseksi tämän direktiivin mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen.

▼ B

23 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyn edellytyksin.

▼ M3

2. Siirretään komissiolle 24 päivästä joulukuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 22 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

▼ B

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 22 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

▼ M3

3 a. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

▼ B

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

▼B

5. Edellä olevan 22 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

*24 artikla***Uudelleentarkastelu ja täytäntöönpanon seuranta****▼M4**

▼M3

4 a. Komissio laatii osana energiaunionin tilaa koskevaa katsausta kertomuksen hiilimarkkinoiden toiminnasta asetuksen (EU) 2018/1999 35 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan mukaisesti ottaen huomioon tämän direktiivin täytäntöönpanon vaikutukset.

▼B

5. Komissio tarkastelee uudelleen ensimmäisen kerran kansallisten energiatehokkuuden toimitussuunnitelmien arvioinnin yhteydessä ja sen jälkeen joka kolmas vuosi, onko 14 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu soveltamisesta vapauttaminen edelleen tarpeen. Jos uudelleentarkastelussa todetaan, että jokin vapautuksen perusteista ei ole enää perusteltu, kun otetaan huomioon vapautettujen laitosten lämpökuorman saatavuus ja todelliset toimintaolosuhteet, komissio ehdottaa asianmukaisia toimenpiteitä.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle liitteessä I esitettyjen menetelmien mukaisesti ennen kunkin vuoden huhtikuun 30 päivää tilastotiedot tehokkaalla ja matalatehoisella yhteistuotannolla tapahtuvasta kansallisesta sähkön- ja lämmöntuotannosta suhteessa sähkön- ja lämmöntuotannon kokonaiskapasiteettiin. Niiden on myös toimitettava vuotuiset tilastotiedot sähkön ja lämmön yhteistuotantokapasiteetista ja yhteistuotantoon käytettävistä polttoaineista sekä kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen tuotannosta ja kapasiteetista suhteessa sähkön ja lämmön kokonaistuotantoon ja -kapasiteettiin. Jäsenvaltioiden on toimitettava tilastotiedot yhteistuotantoa soveltamalla saavutetuista primäärienergian säästöistä liitteessä II esitettyjen menetelmien mukaisesti.

7. Komissio esittää 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua arviota, johon liittyy tarvittaessa ehdotuksia lisätoimenpiteiksi.

▼B

8. Komissio tarkastelee 6 artiklan täytäntöönpanon vaikuttavuutta viimeistään 5 päivänä joulukuuta 2015 ottaen huomioon direktiivissä 2004/18/EY säädetyt vaatimukset ja antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tähän kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia lisätoimenpiteiksi.

9. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 7 artiklan täytäntöönpanosta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus yhteen tai useampaan seuraavista tarkoituksista:

- a) 7 artiklan 1 kohdassa säädetyt lopullisen päivämäärän muuttaminen;
- b) 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjen vaatimusten tarkistaminen;
- c) uusien yhteisten vaatimusten asettaminen etenkin 7 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuista kysymyksistä.

10. Komissio arvioi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2018 jäsenvaltioiden edistymistä 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sääntelyllisten ja muiden esteiden poistamisessa. Tämän arvioinnin johdosta annetaan tarvittaessa ehdotuksia lisätoimenpiteiksi.

▼M4**▼M3**

12. Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmän täytäntöönpanon vaikuttavuutta 8 artiklan 4 kohdan soveltamisen kannalta ja antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio antaa tarvittaessa säädösehdotuksia mahdollisimman pian tuon kertomuksen antamisen jälkeen.

13. Komissio arvioi 1 päivään tammikuuta 2021 mennessä mahdollisuuksia parantaa energiatehokkuutta energian muunnossa, muuntamisessa, siirtämisessä, kuljetuksessa ja varastoinnissa ja antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotuksia.

14. Komissio suorittaa 31 päivään joulukuuta 2021 mennessä, ellei maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 2009/73/EY vähittäismarkkinoita koskeviin säännöksiin ole sillä välin ehdotettu muutoksia, arvioinnin ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen säännöksistä, jotka liittyvät maakaasua koskevaan mittaamiseen, laskutukseen ja kuluttajille annettaviin tietoihin, tarkoituksena mukauttaa ne tarvittaessa direktiivin 2009/72/EY vastaaviin sähköä koskeviin säännöksiin kuluttajansuojan vahvistamiseksi ja sen mahdollistamiseksi, että loppuasiakkaat saavat säännöllisemmin selkeitä ja ajantasaisia tietoja maakaasun kulutuksestaan ja voivat säännellä energian käyttöään. Komissio antaa tarvittaessa säädösehdotuksia mahdollisimman pian tuon kertomuksen antamisen jälkeen.

▼M3

15. Komissio arvioi tätä direktiiviä ja antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 28 päivään helmikuuta 2024 mennessä ja sen jälkeen viiden vuoden välein.

Arviointi koskee seuraavia seikkoja:

- a) tarkastellaan, onko syytä mukauttaa 5 artiklassa asetettuja vaatimuksia ja vaihtoehtoista toimintatapaa vuoden 2030 jälkeen;
- b) arvioidaan direktiivin yleistä tehokkuutta ja tarvetta mukauttaa unionin energiatehokkuuspolitiikkaa vuonna 2015 tehdyn Pariisin ilmastopimuksen, joka hyväksyttiin ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen osapuolten 21. konferenssissa ⁽¹⁾ tavoitteiden sekä talouden ja innovaatioiden kehityksen mukaisesti.

Tähän kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia lisätoimenpiteiksi.

▼B*25 artikla***Verkkofoorumi**

Komissio perustaa verkkofoorumin tämän direktiivin kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla tapahtuvan täytäntöönpanon edistämiseksi. Tällä foorumilla tuetaan kokemusten vaihtoa käytännöistä, vertailutiedoista, verkottumistoimista ja innovatiivisista käytännöistä.

*26 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

*27 artikla***Muutokset ja kumoamiset**

1. Kumotaan direktiivi 2006/32/EY 5 päivästä kesäkuuta 2014, lukuun ottamatta sen 4 artiklan 1–4 kohtaa ja sen liitteitä I, III ja IV, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaika, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä. Direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1–4 kohta ja liitteet I, III ja IV kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2017.

Kumotaan direktiivi 2004/8/EY 5 päivästä kesäkuuta 2014, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaika, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia direktiiveihin 2006/32/EY ja 2004/8/EY pidetään viittauksina tähän direktiiviin tämän direktiivin liitteessä XV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

▼B

2. Kumotaan direktiivin 2010/30/EU 9 artiklan 1 ja 2 kohta 5 päivästä kesäkuuta 2014.

3. Muutetaan direktiivi 2009/125/EY seuraavasti:

1) Lisätään johdanto-osan kappale seuraavasti:

”(35 a) Rakennusten energiatehokkuudesta 19 päivänä toukokuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/31/EU (*) jäsenvaltioita vaaditaan asettamaan energiatehokkuutta koskevat vaatimukset rakennuksen osille, jotka muodostavat osan rakennuksen vaippaa, ja olemassa oleviin rakennuksiin asennetuille rakennuksen teknisille järjestelmille järjestelmävaatimukset, jotka koskevat kokonaisenergiatehokkuutta, oikeaa asentamista sekä asianmukaista mitoitusta, säätämistä ja ohjaamista. Tämän direktiivin tavoitteiden mukaista on, että nämä vaatimukset voivat tietyissä olosuhteissa rajoittaa tämän direktiivin ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisten energiaan liittyvien tuotteiden asentamista, edellyttäen että tällaiset vaatimukset eivät muodosta perusteetonta markkinoiden estettä.

(*) EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13.”

2) Lisätään 6 artiklan 1 kohdan loppuun virke seuraavasti:

”Tällä ei kuitenkaan rajoiteta jäsenvaltioiden direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan mukaisesti asettamien energiatehokkuusvaatimusten ja järjestelmävaatimusten soveltamista.”

28 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 5 päivänä kesäkuuta 2014.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on saatettava 4 artiklan, 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan, 5 artiklan 5 kohdan, 5 artiklan 6 kohdan, 7 artiklan 9 kohdan viimeisen alakohdan, 14 artiklan 6 kohdan, 19 artiklan 2 kohdan, 24 artiklan 1 kohdan ja 24 artiklan 2 kohdan sekä liitteessä V olevan 4 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan niissä säädettyihin päivämääriin mennessä.

Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisena nämä säännökset.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

▼B*29 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*30 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

YHTEISTUOTANNOSTA SAATAVAN SÄHKÖN LASKENNAN
YLEISET PERIAATTEET

I osa

Yleiset periaatteet

Yhteistuotannosta saatavan sähkön laskemiseen käytettävien arvojen määrittämisen perustana on yksikön odotettu tai tosiasiallinen toiminta tavanomaisissa käyttöolosuhteissa. Mikroyhteistuotantoyksiköiden osalta laskenta voi perustua sertifioituun arvoihin.

- a) Yhteistuotannosta saatava sähköntuotanto katsotaan yhtä suureksi kuin yksikön vuosittainen kokonaissähköntuotanto päägeneraattorien ulostulokohdasta mitattuna
- i) II osassa tarkoitetuissa tyyppien b, d, e, f, g ja h yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittaiseksi kokonaishyötysuhteeksi jäsenvaltiot ovat vahvistaneet vähintään 75 prosenttia; ja
- ii) II osassa tarkoitetuissa tyyppien a ja c yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittaiseksi kokonaishyötysuhteeksi jäsenvaltiot ovat vahvistaneet vähintään 80 prosenttia.
- b) Yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on alle a kohdan i alakohdassa tarkoitettua arvoa (II osassa tarkoitettujen tyyppien b, d, e, f, g ja h yhteistuotantoyksiköt) tai joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on alle a kohdan ii alakohdassa tarkoitettua arvoa (II osassa tarkoitettujen tyyppien a ja c yhteistuotantoyksiköt), yhteistuotannon laskemiseen käytetään seuraavaa kaavaa:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} * C$$

jossa:

E_{CHP} on yhteistuotannosta saatavan sähkön määrä

C on rakennusaste

H_{CHP} on yhteistuotannosta saatavan hyötylämmön määrä (tätä tarkoitusta varten laskettuna se on kokonaislämmöntuotanto vähennettynä erillisissä kattiloissa tai höyrygeneraattorista ennen turbiinia otetulla tuorehöyryllä tuotetulla lämmöllä).

Yhteistuotannosta saatavaa sähköä koskevan laskelman on perustuttava tosiasialliseen rakennusasteeseen. Jos yhteistuotantoyksikön tosiasiallista rakennusastetta ei tiedetä, II osassa tarkoitettuihin tyyppien a, b, c, d ja e yksiköihin voidaan soveltaa etenkin tilastollisiin tarkoituksiin seuraavia oletusarvoja edellyttäen, että näin määritetty yhteistuotannosta saatava sähkö on enintään yksikön kokonaissähköntuotanto:

Yksikön tyyppi	Rakennusasteen oletusarvo C
Kaasukombiturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto	0,95
Vastapainehöyryturbiini	0,45
Väliottolauhdutusturbiini	0,45
Kaasuturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto	0,55
Polttomoottori	0,75

▼B

Jos jäsenvaltiot ottavat käyttöön rakennusasteen oletusarvoja II osassa tarkoitetuille tyyppien f, g, h, i, j ja k yksiköille, tällaiset oletusarvot on julkaistava ja ilmoitettava komissiolle.

- c) Jos osa yhteistuotantoprosessiin käytettävän polttoainepanoksen energiasisällöstä otetaan talteen kemikaaleina ja käytetään uudelleen, tämä osa voidaan vähentää polttoainepanoksesta ennen a ja b kohdassa tarkoitettua kokonaishyötysuhteen laskemista.
- d) Jäsenvaltiot voivat tietyn yksikön operatiivisten tietojen perusteella määrittää rakennusasteen sähkön ja hyötylämmön väliseksi suhteeksi yhteistuotannon toimissa alhaisella kapasiteetilla.
- e) Jäsenvaltiot voivat käyttää a ja b kohdan mukaisissa laskelmissa muitakin kuin yhden vuoden mittaisia raportointikausia.

II osa*Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat yhteistuotantotekniikat*

- a) Kaasukombiturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto
- b) Vastapainehöyryturbiini
- c) Väliottolauhdutusturbiini
- d) Kaasuturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto
- e) Polttomoottori
- f) Mikroturbiinit
- g) Stirling-moottorit
- h) Polttokennot
- i) Höyrykoneet
- j) Orgaaniset Rankine-prosessit
- k) Muuntotyyppinen tekniikka tai tekniikoiden yhdistelmä, joka vastaa 2 artiklan 30 alakohdassa vahvistettua määritelmää.

Jäsenvaltioiden on yhteistuotannosta saatavan sähkön laskennan yleisiä periaatteita toteuttaessaan ja soveltaessaan noudatettava yksityiskohtaisista ohjeista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/8/EY liitteen II täytäntöönpanoa ja soveltamista varten 19 päivänä marraskuuta 2008 tehdyllä komission päätöksellä 2008/952/EY ⁽¹⁾ säädettyjä yksityiskohtaisia ohjeita.

⁽¹⁾ EUVL L 338, 17.12.2008, s. 55.

LIITE II

MENETELMÄT, JOILLA MÄÄRITELLÄÄN YHTEISTUOTANTOPROSESSIN HYÖTYSUHDE

Yhteistuotannon hyötysuhteen ja primäärienergian säästöjen laskemiseen käytettävien arvojen määrittämisen perustana on yksikön odotettu tai tosiasiallinen toiminta tavanomaisissa käyttöolosuhteissa.

a) Tehokas yhteistuotanto

Tässä direktiivissä tarkoitettua tehokasta yhteistuotantoa on täytettävä seuraavat perusteet:

— yhteistuotantoyksiköiden yhteistuotannolla saatavien b kohdan mukaisesti laskettujen primäärienergian säästöjen on oltava vähintään 10 prosenttia verrattuna sähkön ja lämmön erillisen tuotannon viitearvoihin,

— tehokkaaksi yhteistuotannoksi voidaan katsoa pienimuotoisten yhteistuotantoyksiköiden ja mikroyhteistuotantoyksiköiden tuotanto, jolla saadaan aikaan primäärienergian säästöjä.

b) Primäärienergian säästöjen laskeminen

Liitteen I mukaisesti määritellyllä yhteistuotannolla saatavat primäärienergian säästöt lasketaan seuraavan kaavan perusteella:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHPH\eta}{RefH\eta} + \frac{CHPE\eta}{RefE\eta}} \right) \times 100\%$$

jossa:

PES on primäärienergian säästö.

CHP H η on yhteistuotannon lämpöhyötysuhde, jolla tarkoitetaan vuosittaista hyötylämmön tuotosta jaettuna yhteistuotannolla tuotetun hyötylämpötuotoksen ja sähkön yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella.

Ref H η on erillisen lämmöntuotannon hyötysuhteen viitearvo.

CHP E η on yhteistuotannon sähköhyötysuhde, jolla tarkoitetaan vuosittaista yhteistuotannosta saatavaa sähköä jaettuna yhteistuotannolla tuotetun hyötylämpötuotoksen ja sähkön yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella. Jos yhteistuotantoyksikkö tuottaa mekaanista energiaa, vuosittaiseen yhteistuotannosta saatavan sähkön määrään voidaan lisätä erä, joka edustaa kyseisen mekaanisen energian määrää vastaavaa sähkön määrää. Tämä lisäerä ei luo oikeutta antaa 14 artiklan 10 kohdan mukaista alkuperätakuuta.

Ref E η on erillisen sähköntuotannon hyötysuhteen viitearvo.

c) Energiasäästöjen laskeminen vaihtoehtoista laskutapaa käyttäen

Jäsenvaltiot voivat laskea sähkö- ja mekaanisen energian ja lämmön tuotannosta saatavat primäärienergian säästöt jäljempänä esitetyllä tavalla käyttämättä liitteen I säännöksiä, joilla suljetaan samaan prosessiin kuuluva muu kuin yhteistuotettu lämpö ja sähkö kyseisen prosessin ulkopuolelle. Kyseistä

▼B

tuotantoa voidaan pitää tehokkaana yhteistuotantona edellyttäen, että se täyttää tämän liitteen a kohdassa esitetyt hyötysuhdeperusteet ja että sähkökapasiteettiltaan yli 25 MW:n yhteistuotantolaitosten kokonaishyötysuhde on yli 70 prosenttia. Tällaisesta yhteistuotannosta saadun sähkön määrän erittely alkuperätakuun saamiseksi ja tilastotarkoituksiin on kuitenkin määritettävä liitteen I mukaisesti.

Jos prosessin primäärienergian säästöt lasketaan edellä osoitetulla vaihtoehdolla laskutavalla, primäärienergian säästöt on laskettava käyttäen tässä liitteessä olevan b kohdan kaavaa siten, että tekijä "CHP H_η" korvataan tekijällä "H_η" ja tekijä "CHP E_η" tekijällä "E_η", jolloin

H_η:lla tarkoitetaan prosessin lämpöhyötysuhdetta, joka määritellään vuosittaisena lämpötuotoksena jaettuna lämpö- ja sähkötuotoksen yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella.

E_η:lla tarkoitetaan prosessin sähköhyötysuhdetta, joka määritellään vuosittaisena sähkötuotoksena jaettuna lämpö- ja sähkötuotoksen yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella. Jos yhteistuotantoyksikkö tuottaa mekaanista energiaa, vuosittaiseen yhteistuotannosta saatavan sähkön määrään voidaan lisätä erä, joka edustaa kyseisen mekaanisen energian määrää vastaavaa sähkön määrää. Tämä lisäerä ei luo oikeutta antaa 14 artiklan 10 kohdan mukaista alkuperätakuuta.

- d) Jäsenvaltiot voivat käyttää tämän liitteen b ja c kohdan mukaisissa laskelmissa muitakin kuin yhden vuoden mittaisia raportointikausia.
- e) Mikroyhteistuotantoyksiköiden osalta primäärienergian säästöjen laskeminen voi perustua sertifioituihin tietoihin.
- f) Sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvot

Yhdenmukaistetut hyötysuhteen viitearvot sisältävät asiaankuuluvien tekijöiden, kuten rakentamisvuoden ja polttoainetyyppien, mukaan eriytettyjen viitearvojen matriisin, ja niiden on perustuttava hyvin dokumentoituun analyysiin, jossa otetaan huomioon muun muassa todellisissa olosuhteissa operatiivisessa käytössä saadut tiedot, polttoaineseos ja ilmasto-olosuhteet sekä sovelletut yhteistuotantoteknologiat.

Edellä b kohdassa olevassa kaavassa tarkoitetuilla sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvoilla määritellään käyttöhyötysuhde siinä sähkön ja lämmön erillisessä tuotannossa, joka on määrä korvata yhteistuotannolla.

Hyötysuhteen viitearvot lasketaan seuraavia periaatteita noudattaen:

1. Yhteistuotantoyksiköiden osalta vertailu erillisen sähköntuotannon kanssa perustuu periaatteeseen, jonka mukaan vertailu tapahtuu polttoaineluokittain.
2. Kutakin yhteistuotantoyksikköä verrataan parhaaseen saatavilla olevaan ja taloudellisesti perusteltavissa olevaan teknologiaan, jota markkinoilla on käytetty sähkön ja lämmön erilliseen tuotantoon yhteistuotantoyksikön rakentamisvuonna.
3. Yli kymmenen vuotta vanhojen yhteistuotantoyksiköiden hyötysuhteen viitearvot asetetaan samalle tasolle kuin kymmenen vuotta vanhojen yksiköiden viitearvot.
4. Sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvoissa on otettava huomioon jäsenvaltioiden ilmastolliset erot.

LIITE III

KESKUSHALLINNON TEKEMIIN TUOTTEIDEN, PALVELUJEN JA RAKENNUSTEN HANKINTOIHIN LIITTYVÄT ENERGIAITEHOKKUUSVAATIMUKSET

Tuotteita, palveluja tai rakennuksia hankkivien keskushallintojen, siinä määrin kuin tämä on johdonmukaista kustannustehokkuuden, taloudellisen toteutettavuuden, laajemman kestävyys, teknisen soveltuvuuden sekä riittävän kilpailun kanssa, on

- a) jos tuote kuuluu direktiivin 2010/30/EU nojalla annetun delegoidun säädöksen tai siihen liittyvän komission täytäntöönpanodirektiivin soveltamisalaan, hankittava ainoastaan korkeimpaan mahdolliseen energiatehokkuusluokkaan kuuluvia tuotteita, kun otetaan huomioon tarve varmistaa riittävä kilpailu;
- b) jos a alakohdan soveltamisalaan kuulumaton tuote kuuluu direktiivin 2009/125/EY nojalla ja tämän direktiivin voimaantulon jälkeen hyväksytyn täytäntöönpanotoimenpiteen soveltamisalaan, hankittava ainoastaan tuotteita, jotka vastaavat täytäntöönpanotoimenpiteessä määriteltäviä energiatehokkuuden viitearvoja;
- c) hankittava Amerikan yhdysvaltojen hallituksen ja Euroopan yhteisön välisen toimistolaitteiden energiatehokkuutta osoittavia merkintöjä koskevien ohjelmien yhteensovittamista koskevan sopimuksen tekemisestä 18 päivänä joulukuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/1005/EY ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvia toimistolaitteita, jotka ovat vähintään mainitun päätöksen liitteenä olevan sopimuksen liitteessä C lueteltuja energiatehokkuusvaatimuksia vastaavien vaatimusten mukaiset;
- d) hankittava ainoastaan renkaita, jotka kuuluvat renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden keskeisten ominaisuuksien osalta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1222/2009 ⁽²⁾ määriteltyn korkeimpaan polttoainetaloudellisuusluokkaan. Tämä vaatimus ei estä julkisia elimiä hankkimasta korkeimpaan märkäpitoluokkaan tai vierintämeluluokkaan kuuluvia renkaita, jos se on perusteltua turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyvistä syistä;
- e) vaadittava palveluhankintasopimuksia koskevissa tarjouspyynnöissään, että palveluntarjoajat käyttävät kyseessä olevia palveluja tarjotessaan ainoastaan edellä a–d alakohdassa tarkoitettujen vaatimukset täyttäviä tuotteita. Tätä vaatimusta sovelletaan ainoastaan uusiin tuotteisiin, joita palveluntarjoajat hankkivat osittain tai kokonaan kyseisen palvelun tarjoamista varten;
- f) hankittava ainoastaan rakennuksia tai tehtävä uusia vuokrasopimuksia ainoastaan rakennuksista, jotka täyttävät vähintään 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset, paitsi jos hankinnan tarkoituksena on:
 - i) pitkälle menevä perusparannus tai purkaminen;
 - ii) kun on kyse julkisista elimistä, myydä rakennus eteenpäin käyttämättä sitä julkisen elimen omiin tarkoituksiin, tai
 - iii) säilyttää rakennus virallisesti suojeltuna osana määrättyä ympäristöä tai sen erityisen arkkitehtonisen tai historiallisen arvon vuoksi.

Näiden vaatimusten noudattaminen on todennettava direktiivin 2010/31/EU 11 artiklassa tarkoitetuilla energiatehokkuustodistuksilla.

⁽¹⁾ EUVL L 381, 28.12.2006, s. 24.

⁽²⁾ EUVL L 342, 22.12.2009, s. 46.

LIITE IV

TIETTYJEN ENERGIAN LOPPUKÄYTÖN POLTTOAINEIDEN ENERGIASISÄLTÖ –
MUUNTOTAULUKKO ⁽¹⁾

Energiatuote	kJ (nettolämpöarvo)	kgoe (nettolämpöarvo)	kWh (nettolämpöarvo)
1 kg koksia	28 500	0,676	7,917
1 kg kivihiiltä	17 200–30 700	0,411–0,733	4,778–8,528
1 kg ruskohiilibrikettejä	20 000	0,478	5,556
1 kg mustaa ligniittiä	10 500–21 000	0,251–0,502	2,917–5,833
1 kg ruskohiiltä	5 600–10 500	0,134–0,251	1,556–2,917
1 kg öljyliusketta	8 000–9 000	0,191–0,215	2,222–2,500
1 kg turvetta	7 800–13 800	0,186–0,330	2,167–3,833
1 kg turvebrikettejä	16 000–16 800	0,382–0,401	4,444–4,667
1 kg raskasta polttoöljyä	40 000	0,955	11,111
1 kg kevyttä polttoöljyä	42 300	1,010	11,750
1 kg moottoripolttoainetta (bensiniä)	44 000	1,051	12,222
1 kg parafiinia	40 000	0,955	11,111
1 kg nestekaasua	46 000	1,099	12,778
1 kg maakaasua ⁽¹⁾	47 200	1,126	13,10
1 kg nesteytettyä maakaasua	45 190	1,079	12,553
1 kg puuta (kosteuspitoisuus 25 %) ⁽²⁾	13 800	0,330	3,833
1 kg pellettejä/puubrikettejä	16 800	0,401	4,667
1 kg jätettä	7 400–10 700	0,177–0,256	2,056–2,972
1 MJ lämpöenergiaa	1 000	0,024	0,278
1 kWh sähköenergiaa	3 600	0,086	1 ⁽³⁾

Lähde: Eurostat.

⁽¹⁾ 93 prosenttia metaania.

⁽²⁾ Jäsenvaltiot voivat soveltaa muita arvoja sen mukaan, minkä tyyppistä puuta asianomaisessa jäsenvaltiossa eniten käytetään.

► **M3** ⁽³⁾ Sovelletaan, jos energiansäästöt lasketaan suhteessa primäärienergian kulutukseen käyttäen loppuenergian kulutukseen perustuvaa alhaalta ylös -lähestymistapaa. Kilowattitunteina mitatun sähkönsäästön osalta jäsenvaltioiden on sovellettava kerrointa, joka saadaan avoimen menetelmän avulla ja primäärienergian kulutukseen vaikuttavien kansallisten olosuhteiden perusteella, todellisten säästöjen täsmällisen laskemisen varmistamiseksi. Kyseiset olosuhteet on perusteltava, ja niiden on oltava todennettavissa ja perustuttava puolueettomiin ja syrjimättömiin perusteisiin. Kilowattitunteina mitatun sähkönsäästön osalta jäsenvaltiot voivat soveltaa oletuskerrointa 2,1 tai harkintansa mukaan määrittää muun kertoimen, edellyttäen että ne pystyvät perustelemaan sen. Silloin niiden on otettava huomioon energialähteiden yhdistelmänsä, joka on sisällytetty niiden komissiolle ilmoittamiin asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisiin yhdenmukaisiin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin. Komissio tarkistaa oletuskerrointa viimeistään 25 päivänä joulukuuta 2022 ja sen jälkeen neljän vuoden välein havaittujen tietojen perusteella. Tämä tarkistus on toteutettava siten, että otetaan huomioon sen vaikutukset muuhun unionin oikeuteen, kuten direktiiviin 2009/125/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2017/1369 (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1).) ◀

⁽¹⁾ Jäsenvaltiot voivat soveltaa erilaisia muuntokertoimia, jos ne ovat perusteltavissa.

▼ M3

LIITE V

Yhteiset menetelmät ja periaatteet, joiden mukaisesti lasketaan 7, 7 a ja, 7 b artiklan sekä 20 artiklan 6 kohdan mukaisten energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien tai muiden politiikkatoimien vaikuttavuus

1. Menetelmät, joiden mukaisesti lasketaan muista kuin verotustoimenpiteistä johtuvat energiansäästöt 7, 7 a ja, 7 b artiklan sekä 20 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi.

Velvoitetut, osallistuvat tai toimeksi saaneet osapuolet taikka täytäntöönpanevat viranomaiset voivat käyttää seuraavia menetelmiä energiansäästöjen laskemiseksi:

- a) oletetut säästöt, vastaavien kohteiden aiempien, riippumattomasti valvottujen energiaparannusten tulosten perusteella. Lähestymistavasta käytetään yleisnimitystä ”*ex-ante*” (ennakkoon);
- b) mitatut säästöt, jolloin toimenpiteen tai toimenpidepaketin toteuttamisella saatavat säästöt määritetään mittaamalla energian käytön todellinen väheneminen, ottaen asianmukaisesti huomioon sellaiset kulutukseen mahdollisesti vaikuttavat tekijät kuin säästön lisäisyys, käyttöaste, tuotantotasot ja säätila. Lähestymistavasta käytetään yleisnimitystä ”*ex-post*” (jälkikäteen);
- c) laskennalliset säästöt, jolloin käytetään teknisiä arvioita säästöistä. Tätä toimintatapaa voi käyttää ainoastaan, jos perusteltujen mittaustietojen saaminen tietyistä kohteesta on vaikeaa tai suhteettoman kallista, esimerkiksi jos vaihdetaan kompressori tai sähkömoottori, jolla on eri kWh-luokka kuin sillä, jonka säästöt on mitattu riippumattomasti, tai jos arviot toteutetaan kansallisesti vahvistettujen menetelmien ja viitearvojen pohjalta sellaisten pätevien tai akkreditoitujen asiantuntijoiden toimesta, jotka ovat riippumattomia asianomaisista velvoitetuista, osallistuvista tai toimeksi saaneista osapuolista;
- d) kyselyjen perusteella kartoitetut säästöt, jolloin määritetään kuluttajien reaktiot neuvontaan, tiedotuskampanjoihin, energiamerkintä- tai sertifiointijärjestelmiin taikka älykkäisiin mittausjärjestelmiin. Tätä toimintatapaa voi käyttää ainoastaan sellaisten säästöjen osalta, jotka ovat seurausta muutoksista kuluttajien käyttäytymisessä. Sitä ei saa käyttää, jos säästöt johtuvat fyysisten toimenpiteiden toteuttamisesta.

2. Määritettäessä energiatehokkuustoimenpidettä koskevia energiansäästöjä 7, 7 a ja 7 b artiklan sekä 20 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi sovelletaan seuraavia periaatteita:

- a) Säästöjen on osoitettava olevan lisäsäästöjä niihin nähden, jotka olisivat syntyneet joka tapauksessa ilman velvoitettujen, osallistuvien tai toimeksi saaneiden osapuolien tai täytäntöönpanevien viranomaisten toimia. Sen määrittämiseksi, mitä säästöjä voidaan pitää lisäsäästöinä, jäsenvaltioiden on otettava huomioon se, miten energian käyttö ja kysyntä kehittyisivät, jos kyseistä politiikkatoimea ei olisi, ottaen huomioon ainakin seuraavat tekijät: energiankulutuksen suuntaukset, muutokset kuluttajien käyttäytymisessä, teknologian edistyminen ja muiden unionin tai kansallisella tasolla toteutettujen toimenpiteiden aiheuttamat muutokset.
- b) Unionin pakottavan lainsäädännön täytäntöönpanosta johtuvia säästöjä pidetään säästöinä, jotka olisivat syntyneet joka tapauksessa, eikä niitä sen vuoksi saa ilmoittaa säästöinä 7 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa. Tästä vaatimuksesta poiketen olemassa olevien rakennusten peruskorjaukseen liittyvät säästöt voidaan ilmoittaa energiansäästöinä 7 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa, edellyttäen että liitteessä olevan 3 kohdan h alakohdassa tarkoitettu olennaisuutta koskeva vaatimus täyttyy. Säästöt, jotka syntyvät uusien rakennusten osalta ennen direktiivin 2010/31/EU saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä vahvistettujen kansallisten vähimmäisvaatimusten täytäntöönpanosta, voidaan ilmoittaa energiansäästöinä 7 artiklan 1 kohdan a alakohdtaa sovellettaessa, edellyttäen että liitteessä olevan 3 kohdan h alakohdassa tarkoitettu vaikutuksellisuutta koskeva vaatimus täyttyy ja jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet nämä säästöt kansallisissa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmissaan 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼ M3

- c) säästöiksi voidaan laskea ainoastaan ne osuudet säästöistä, jotka ylittävät seuraavat tasot:
- i) uusia henkilöautoja ja uusia kevyitä kuljetusajoneuvoja koskevat unionin päästönormit, jotka johtuvat asetusten (EY) N:o 443/2009 ⁽¹⁾ ja asetuksen (EU) N:o 510/2011 ⁽²⁾ täytäntöönpanosta;
 - ii) unionin vaatimukset, jotka koskevat tiettyjen energiaan liittyvien tuotteiden poistamista markkinoilta direktiivin 2009/125/EY mukaisten täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamisen johdosta.
- d) Sellainen politiikka sallitaan, jolla tähdätään tuotteiden, laitteiden, liikennejärjestelmien, ajoneuvojen ja polttoaineiden, rakennusten ja rakennuselementtien, prosessien tai markkinoiden energiatehokkuustason parantamiseen.
- e) Toimenpiteet, joilla edistetään pienimuotoisen uusiutuvan energian teknologian asentamista rakennuksiin tai rakennusten yhteyteen, voidaan ottaa huomioon 7 artiklan 1 kohdan mukaisten energiansäästövaatimusten täyttämiseksi, edellyttäen että toimista seuraa todennettavissa ja mitattavissa tai arvioitavissa olevia energiansäästöjä. Säästöjen laskennassa on noudatettava tämän liitteen vaatimuksia.
- f) Tehokkaampien tuotteiden ja ajoneuvojen käyttöönottoa vauhdittavan politiikan osalta voidaan ilmoittaa täysimääräiset säästöt, edellyttäen että osoitetaan, että tämä käyttöönotto tapahtuu ennen tuotteen tai ajoneuvon odotetun keskimääräisen käyttöiän päättymistä tai ennen kuin tuote tai ajoneuvo tavallisesti korvattaisiin ja että säästöt ilmoitetaan vain siihen asti, kun korvattavan tuotteen tai ajoneuvon odotettu keskimääräinen käyttöikä päättyy.
- g) Edistäessään energiatehokkuustoimenpiteiden käyttöönottoa jäsenvaltioiden on asian niin vaatiessa varmistettava, että tuotteiden, palvelujen ja toimenpiteiden käyttöönoton laatuunormeista pidetään kiinni tai että tällaisia normeja otetaan käyttöön, jos niitä ei ole.
- h) Alueiden välisten sääolosuhteiden erojen huomioon ottamiseksi jäsenvaltiot voivat päättää mukauttaa säästöt tiettyyn vakioarvoon tai hyväksyä erilaisia energiansäästöjä alueiden välisten lämpötilavaihtelujen mukaisesti.
- i) Energiansäästöjen laskennassa on otettava huomioon toimenpiteiden elinkaari ja se, missä tahdissa säästöt pienenevät ajan mittaan. Laskelma tehdään laskemalla kullakin yksittäisellä toimella saavutettavat säästöt sen soveltamisen alkamispäivän ja tapauksen mukaan 31 päivän joulukuuta 2020 tai 31 päivän joulukuuta 2030 välisellä kaudella. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat valita toisen menetelmän, jolla arvioidaan päästävän vähintään samaan säästöjen kokonaismäärään. Käyttäessään muuta menetelmää jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä menetelmää käyttäen laskettu energiansäästöjen kokonaismäärä ei ylitä sitä energiansäästöjen määrää, joka olisi saatu tulokseksi laskemalla yhteen kullakin yksittäisellä toimella saavutettavat säästöt soveltamisen alkamispäivän ja tapauksen mukaan 31 päivän joulukuuta 2020 tai 31 päivän joulukuuta 2030 välisellä kaudella. Jäsenvaltioiden on kuvailtava yksityiskohtaisesti asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisissa yhdenmetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan, mitä muita menetelmiä ne ovat käyttäneet ja mihin toimiin on ryhdytty sen varmistamiseksi, että tätä laskentaa koskevaa sitovaa vaatimusta noudatetaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 443/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 510/2011, annettu 11 päivänä toukokuuta 2011, päästönormien asettamisesta uusille kevyille kuljetusajoneuvoille osana unionin kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi (EUVL L 145, 31.5.2011, s. 1).

▼ M3

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavat 7 b artiklan ja 20 artiklan 6 kohdan nojalla toteutettuja politiikkatoimia koskevat vaatimukset täyttyvät:

- a) politiikkatoimilla ja yksittäisillä toimilla saadaan aikaan todennettavia energiansäästöjä loppukäytössä;
- b) tapauksen mukaan kunkin osallistuvan osapuolen, toimeksi saaneen osapuolen tai täytäntöönpanevan viranomaisen vastuu on määritelty selvästi;
- c) energiansäästöt, jotka saavutetaan tai on määrä saavuttaa, on määritelty avoimesti;
- d) vaadittujen tai politiikkatoimella saavutettavien energiansäästöjen määrä on ilmaistu joko loppuenergian tai primäärienergian kulutuksena liitteessä IV säädettyjä muuntokertoimia käyttäen;
- e) toimeksi saaneiden osapuolten, osallistuvien osapuolten ja täytäntöönpanevien viranomaisten saavuttamista energiansäästöistä laaditaan vuotuinen raportti, joka asetetaan julkisesti saataville, sekä tiedot energiansäästöjen vuotuisista suuntauksista;
- f) tuloksia seurataan ja aiheellisia toimenpiteitä toteutetaan, jos edistymisen ei ole tyydyttävää;
- g) yksittäisellä toimella saavutettuja energiansäästöjä ei saa ilmoittaa useampi kuin yksi osapuoli;
- h) osoitetaan, että osallistuvan tai toimeksi saaneen osapuolen taikka täytäntöönpanevan viranomaisen toiminta on vaikuttanut konkreettisesti ilmoitettujen säästöjen syntyyn.

4. Määritettäessä 7 b artiklan nojalla käyttöön otetuilla verotukseen liittyvillä politiikkatoimilla saavutettuja energiansäästöjä on sovellettava seuraavia periaatteita:

- a) huomioon otetaan vain sellaisilla verotustoimenpiteillä saavutetut energiansäästöt, jotka ylittävät neuvoston direktiivissä 2003/96/EY ⁽¹⁾ tai neuvoston direktiivissä 2006/112/EY ⁽²⁾ vaaditut polttoaineverojen vähimmäistasot;
- b) (energia)verotustoimenpiteiden vaikutuksen laskemiseen käytettyjen hintajoustojen on edustettava energian kysynnän reagoivuutta hinnan muutoksiin, ja ne on arvioitava tuoreiden ja edustavien virallisten tietolähteiden perusteella;
- c) energiansäästöt, jotka saavutetaan asiaan liittyvillä veropoliittisilla välineillä, mukaan lukien verokannustimet tai maksut rahastoon, on laskettava erikseen.

5. Menetelmän ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti komissiolle ehdottamansa yksityiskohtainen menetelmä, jota ne aikovat soveltaa 7 a ja 7 b artiklassa ja 20 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien ja vaihtoehtoisten toimenpiteiden toimintaan. Verotusta lukuun ottamatta ilmoituksessa on selvitettävä yksityiskohtaisesti

- a) 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan nojalla vaaditun energiansäästön taso tai odotetut säästöt koko 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2030 väliseltä ajalta;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2003/96/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2003, energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta (EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

▼ M3

- b) velvoitetut, osallistuvat tai toimeksi saaneet osapuolet tai täytäntöönpanevat viranomaiset;
- c) kohdealat;
- d) politiikkatoimet ja yksittäiset toimet, mukaan luettuna energiasäästöjen odotettu kumulatiivinen kokonaismäärä kutakin toimea kohti;
- e) velvoitekauden kesto energiatehokkuusvelvoitejärjestelmän osalta;
- f) politiikkatoimeen liittyvät toimet;
- g) laskentamenetelmä, myös se, miten lisäisyys ja vaikutuksellisuus määritetään ja mitä menetelmiä ja viitearvoja käytetään oletettuja tai laskennallisia säästöjä varten;
- h) toimenpiteiden elinikä ja eliniän laskentatapa tai se, mihin se perustuu;
- i) jäsenvaltion sisäisten sääolosuhteiden erojen käsittelytapa;
- j) 7 a ja 7 b artiklan nojalla toteutettuja toimenpiteitä koskevat seuranta- ja todentamisyjärjestelmät ja se, miten niiden riippumattomuus velvoitetuista, osallistuvista tai toimeksi saaneista osapuolista varmistetaan;
- k) verojen osalta:
 - i) kohdealat ja veronmaksajaryhmä;
 - ii) täytäntöönpaneva viranomainen;
 - iii) odotetut säästöt;
 - iv) verotoimenpiteen kesto; ja
 - v) laskentamenetelmä, myös käytetyt hintajoustot ja miten ne on määritetty.

*LIITE VI***Energiakatselmuksia koskevat vähimmäisvaatimukset, mukaan lukien energianhallintajärjestelmien osana toteutettavat katselmukset**

1. Tämän direktiivin 8 artiklassa tarkoitetut energiakatselmukset perustuvat seuraaviin suuntaviivoihin:
 - a) perustuvat ajan tasalla oleviin, mitattuihin ja jäljitettävissä oleviin operatiivisiin tietoihin energiankulutuksesta ja (sähkön osalta) kuormitusjakaumista;
 - b) sisältävät yksityiskohtaisen katsauksen rakennusten tai rakennusryhmien, teollisen toiminnan tai teollisuuslaitosten, liikenne mukaan lukien, energiankulutuksen rakenteesta;
 - c) perustuvat mahdollisuuksien mukaan elinkaarikustannusten analysointiin yksinkertaisen takaisinmaksuajan sijasta, jotta voidaan ottaa huomioon pitkän tähtäimen säästöt, pitkän tähtäimen investointien jäännösarvot ja diskonttokorot;
 - d) ovat suhteellisia ja riittävän edustavia, jotta niiden perusteella voidaan muodostaa luotettava kuva kokonaisenergiatehokkuudesta ja todeta luotettavalla tavalla merkittävimmät parannusmahdollisuudet.

Energiakatselmusten on mahdollistettava yksityiskohtaisten ja todennettujen laskelmien tekeminen ehdotetuille toimille, jotta mahdollisista säästöistä saadaan selkeää tietoa.

Energiakatselmuksissa käytettyjen tietojen on oltava tallennettavissa historiallista analyysia ja tuloksellisuuden seurantaa varten.

▼B*LIITE VII***▼M7****Maakaasun tosiasialliseen kulutukseen perustuvaa laskutusta ja laskutustietoja koskevat vähimmäisvaatimukset****▼B****1. Laskutusta koskevat vähimmäisvaatimukset****1.1 Tosiasialliseen kulutukseen perustuva laskutus**

Jotta ►C2 loppuasiakkaat ◄ voisivat säännellä omaa energiankulutustaan, laskutuksen olisi tapahduttava tosiasiallisen kulutuksen perusteella vähintään kerran vuodessa, ja laskutustiedot olisi pyynnöstä tai jos asiakkaat ovat valinneet sähköisen laskutuksen asetettava saataville vähintään neljännesvuosittain pyynnöstä, tai muutoin kaksi kertaa vuodessa. Vain ruoanvalmistustarkoituksiin käytettävä kaasu voidaan jättää tämän vaatimuksen ulkopuolelle.

1.2. Laskuun sisältyvät vähimmäistiedot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laskuissa, sopimuksissa, liiketoimissa ja jakeluasemilla saatavissa kuiteissa tai niiden mukana asetetaan tarpeen mukaan ►C2 loppuasiakkaiden ◄ saataville selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla seuraavat tiedot:

- a) voimassa olevat energian tosiasialliset hinnat ja todellinen kulutus;
- b) ►C2 loppuasiakkaan ◄ nykyisen energiankulutuksen ja saman kauden edellisen vuoden kulutuksen vertailu mieluiten graafisessa muodossa;
- c) sellaisten kuluttajajärjestöjen, energiatoimistojen tai vastaavien elinten yhteystiedot, mukaan lukien internetsivustojen osoitteet, joilta voi saada tietoa saatavilla olevista energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä, vertailukelpoisista ►C2 loppuasiakasprofiileista ◄ ja energiaa käyttävien laitteiden objektiivisista teknisistä eritelmistä.

Lisäksi jäsenvaltioiden on aina siellä, missä se on mahdollista ja hyödyksi, varmistettava, että laskuissa, sopimuksissa, liiketoimissa ja jakeluasemilla saatavissa kuiteissa, niiden mukana tai niihin merkittyinä asetetaan ►C2 loppuasiakkaiden ◄ saataville selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla vertailut saman käyttäjäluokan ►C2 loppuasiakkaan ◄ keskimääräisen normeeratun tai vertailukäyttäjän kanssa.

1.3 Energiatehokkuutta koskeva neuvonta laskuissa ja muu ►C2 loppuasiakkaille ◄ annettava palaute

Energian jakelijoiden, jakeluverkonhaltijoiden ja energian vähittäismyyntiyritysten on sopimuksia ja sopimusmuutoksia lähettäessään sekä asiakkaiden saamissa laskuissa tai henkilöasiakkaille suunnattujen internetsivustojen kautta ilmoitettava asiakkailleen selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla sellaisten riippumattomien kuluttajaneuvontakeskusten, energiatoimistojen tai vastaavien elinten yhteystiedot, mukaan lukien niiden internetosoitteet, joista he voivat saada neuvoja saatavilla olevista energiatehokkuustoimenpiteistä, energiankulutuksensa vertailuprofiileista ja energiaa käyttävien laitteiden teknisistä eritelmistä, joiden avulla he voivat vähentää näiden laitteiden kulutusta.

▼ M3

LIITE VIIa

Lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden laskutus- ja kulutustietoja koskevat vähimmäisvaatimukset

1. Todelliseen kulutukseen tai lämmityskustannusten jakolaitteiden lukemiin perustuva laskutus

Jotta loppukäyttäjät voivat säännellä omaa energiankulutustaan, laskutuksen on tapahduttava todellisen kulutuksen tai lämmityskustannusten jakolaitteiden lukemien perusteella vähintään kerran vuodessa.

2. Laskutus- tai kulutustietojen vähimmäistiheys

Jos etäluettavat mittarit tai lämmityskustannusten jakolaitteet on asennettu, todelliseen kulutukseen tai lämmityskustannusten jakolaitteiden lukemiin perustuvat laskutus- tai kulutustiedot on 25 päivästä lokakuuta 2020 lähtien toimitettava loppukäyttäjille vähintään neljännesvuosittain pyynnöstä tai jos loppuasiakkaat ovat valinneet sähköisen laskutuksen, taikka muutoin kaksi kertaa vuodessa.

Jos etäluettavat mittarit tai lämmityskustannusten jakolaitteet on asennettu, todelliseen kulutukseen tai lämmityskustannusten jakolaitteiden lukemiin perustuvat laskutus- tai kulutustiedot on 1 päivästä tammikuuta 2022 lähtien toimitettava loppukäyttäjille vähintään kuukausittain. Ne voidaan myös asettaa saataville internetin kautta ja päivittää niin usein kuin käytettävät mittauslaitteet ja järjestelmät sen mahdollistavat. Lämmitys ja jäähdytys voidaan vapauttaa tästä vaatimuksesta lämmitys-/jäähdytyskausien ulkopuolella.

3. Laskuun sisältyvät vähimmäistiedot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laskuissa tai niiden mukana asetetaan loppukäyttäjien saataville selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla seuraavat todelliseen kulutukseen tai lämmityskustannusten jakolaitteiden lukemiin perustuvat tiedot:

- a) voimassa olevat energian tosiasialliset hinnat ja todellinen kulutus tai lämmityskustannusten kokonaismäärä ja lämmityskustannusten jakolaitteiden lukemat;
- b) tiedot käytetystä polttoainesekoituksesta sekä siihen liittyvistä vuotuisista kasvihuonekaasupäästöistä, mukaan luettuna loppukäyttäjille, jotka käyttävät kaukolämmitystä tai -jäähdytystä, ja kuvaus sovellettavista eri veroista, maksuista ja tariffeista. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa kasvihuonekaasupäästöistä ilmoittamista koskevan vaatimuksen soveltamisalaa niin, että se koskee vain toimituksia sellaisista kaukolämpöjärjestelmistä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW;
- c) loppukäyttäjän nykyisen energiankulutuksen ja edellisen vuoden saman kauden kulutuksen vertailu graafisessa muodossa, ilmaston mukaan korjatuna lämmityksen ja jäähdytyksen osalta;
- d) sellaisten kuluttajajärjestöjen, energiatoimistojen tai vastaavien elinten yhteystiedot, mukaan lukien internetsivustojen osoitteet, joilta voi saada tietoa saatavilla olevista energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä, vertailukelpoisista loppukäyttäjäprofiileista ja energiaa käyttävien laitteiden objektiivisista teknisistä eritelmistä;
- e) tiedot jäsenvaltioissa sovellettavista asiaankuuluvista valitusmenettelyistä, oikeusasiamiehen palveluista tai vaihtoehtoisista riitojenratkaisumekanismeista;
- f) vertailut saman käyttäjäluokan keskimääräisen vakioidun tai vertailukohdana pidettävän loppukäyttäjän kanssa. Sähköisten laskujen tapauksessa tämä vertailu voidaan asettaa sen sijaan saataville verkossa ja merkittynä laskuihin.

Laskuissa, jotka eivät perustu todelliseen kulutukseen tai lämmityskustannusten jakolaitteen lukemiin, on oltava selkeä ja ymmärrettävä selvitys siitä, miten laskussa esitetty määrä on laskettu, ja ainakin d ja e alakohdassa tarkoitettut tiedot.

▼ **M6***LIITE VIII***Lämmityksen ja jäähdytyksen tehostamismahdollisuudet**

Tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kansallisten lämmitys- ja jäähdytysmahdollisuuksien kattavaan arviointiin on sisällyttävä seuraavat seikat ja niiden on perustuttava seuraaviin seikkoihin:

Osa I**SELVITYS LÄMMITYKSESTÄ JA JÄÄHDYTYKSESTÄ**

1. Lämmityksen ja jäähdytyksen kysyntä arvioituna hyötyenergiana ⁽¹⁾ ja määritettynä lopullisena energiankulutuksena gigawattitunteina (GWh) vuodessa ⁽²⁾ sektoreittain:

- a) kotitaloudet;
- b) palvelut;
- c) teollisuus;
- d) muut alat, joiden oma kulutus on yli 5 prosenttia kansallisesta hyötylämmityksen ja -jäähdytyksen tarpeesta;

2. nykyisen lämmityksen ja jäähdytyksen yksilöiminen tai 2 kohdan a alakohdan i alakohdan tapauksessa yksilöiminen tai arvio:

- a) tekniikoittain gigawattitunteina vuodessa ⁽³⁾ 1 kohdassa mainituilla aloilla, erottaen toisistaan fossiilisista ja uusiutuvista energialähteistä saatu energia, jos mahdollista:

- i) tuotettu paikalla kotitalouksissa tai palveluntarjoamispaikoissa

- lämpökattiloilla;
 - tehokkaalla lämmön ja sähkön yhteistuotannolla;
 - lämpöpumpuilla;
 - muilla tekniikoilla ja muista lähteistä paikan päällä;

- ii) tuotettu paikalla muualla kuin palveluntarjoamispaikoissa tai kotitalouksissa

- lämpökattiloilla;
 - tehokkaalla lämmön ja sähkön yhteistuotannolla;
 - lämpöpumpuilla;
 - muilla tekniikoilla ja muista lähteistä paikan päällä;

- iii) tuotettu muualla kuin paikan päällä

- tehokkaalla lämmön ja sähkön yhteistuotannolla;
 - hukkalämmöllä;

⁽¹⁾ Loppukäyttäjien lämmityksen ja jäähdytyksen kysynnän tyydyttämiseksi tarvittavan lämpöenergian määrä.

⁽²⁾ On käytettävä tuoreimpia saatavilla olevia tietoja.

⁽³⁾ On käytettävä tuoreimpia saatavilla olevia tietoja.

▼ **M6**

— muilla tekniikoilla ja muista lähteistä muualla kuin paikan päällä;

- b) sellaisten laitosten yksilöinti, jotka tuottavat hukkalämpöä tai -kylmää, ja niiden mahdollinen lämmitys- tai jäähdytysenergian tuotanto vuodessa gigawattitunteina:
- i) lämpövoimalat, jotka pystyvät heti tai jälkiasennusten jälkeen tuottamaan hukkalämpöä, jonka kokonaislämpöteho on yli 50 MW;
 - ii) lämmön ja sähkön yhteistuotantolaitokset, joissa käytetään liitteessä I olevassa II osassa tarkoitettuja tekniikoita ja joiden kokonaislämpöteho on yli 20 MW;
 - iii) jätteenpolttolaitokset;
 - iv) uusiutuvan energian laitokset, joiden kokonaislämpöteho on yli 20 MW, jotka eivät ole 2 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuja laitoksia ja jotka tuottavat lämmitystä tai jäähdytystä uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa käyttäen;
 - v) teollisuuslaitokset, joiden kokonaislämpöteho on yli 20 MW ja jotka voivat tuottaa hukkalämpöä;
- c) uusiutuvista lähteistä sekä hukkalämmöstä tai -kylmästä peräisin olevan energian ilmoitettu osuus loppuenergiankulutuksesta kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen ⁽¹⁾ alalla viiden viime vuoden aikana direktiivin (EU) 2018/2001 mukaisesti;
3. koko jäsenvaltion kattava kartta, jossa yksilöidään (kaupallisesti arkaluonteiset tiedot suojaten)
- a) 1 kohdan mukaiseen analyysiin perustuvat lämmityksen ja jäähdytyksen kysyntäalueet käyttäen johdonmukaisia kriteereitä, joilla voidaan keskittyä runsaasti energiaa tarvitseviin alueisiin kunnissa ja taajamissa;
 - b) 2 kohdan b alakohdan mukaan määritellyt olemassa olevat lämmityksen ja jäähdytyksen tarjontapisteet ja kaukolämpölaitokset;
 - c) 2 kohdan b alakohdan tyyppiset suunnitellut lämmityksen ja jäähdytyksen tarjontapisteet ja kaukolämpölaitokset;
4. ennuste lämmityksen ja jäähdytyksen kysynnän kehityksestä seuraavien 30 vuoden näkökulmasta gigawattitunteina (GWh) ottaen erityisesti huomioon seuraavien 10 vuoden ennusteet, kysynnän muutos rakennuksissa ja eri teollisuuden aloilla sekä direktiivin (EU) 2018/844 mukaisten rakennusten pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden ja muiden vastaavien kysynnän hallintaan liittyvien toimintapolitiikkojen ja strategioiden vaikutukset.

⁽¹⁾ "Uusiutuva jäähdytys" on määriteltävä direktiivin (EU) 2018/2001 mukaisesti sen jälkeen, kun jäähdytyksessä ja kaukojäähdytyksessä käytettävän uusiutuvan energian määrän laskemisessa käytettävät menetelmät on vahvistettu mainitun direktiivin 35 artiklan mukaisesti. Siihen asti käytetään asianmukaista kansallista menetelmää.

▼ **M6****Osa II****TAVOITTEET, STRATEGIAT JA POLIITIKKATOIMET**

5. Lämmitystä ja jäähdytystä tehostamalla annettava jäsenvaltion suunniteltu panos sen kansallisiin tavoitteisiin, päämääriin ja panoksiin, jotka liittyvät asetuksen (EU) 2018/1999 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa esitettyihin energiaunionin viiteen ulottuvuuteen, erityisesti 4 artiklan b alakohdan 1–4 alakohdan ja 15 artiklan 4 kohdan b alakohdan osalta, ja niiden osien yksilöinti, jotka ovat yhdennettyihin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin nähden ylimääräisiä;
6. yleiskatsaus nykyisistä politiikoista ja toimenpiteistä, sellaisina kuin ne on kuvattu asetuksen (EU) 2018/1999 3, 20 ja 21 artiklan ja 27 artiklan a alakohdan mukaisesti toimitetussa uusimmassa raportissa.

Osa III**ANALYYSI TEHOKKUUTEEN LIITTYVISTÄ TALOUDELLISISTA MAHDOLLISUUKSISTA LÄMMITYKSESSÄ JA JÄÄHDYTYKSESSÄ**

7. Lämmitykseen ja jäähdytykseen käytettävien eri teknikoiden taloudellista potentiaalia⁽¹⁾ koskeva analyysi on tehtävä koko valtion alueella käyttämällä 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kustannus-hyötyanalyysiä, ja siinä on esitettävä vaihtoehtoisia skenaarioita tehokkaammille ja uusiutuville lämmitys- ja jäähdytystekniikoille ja erotettava tarvittaessa toisistaan fossiilisista ja uusiutuvista energialähteistä saatu energia.

Seuraavat teknikat olisi otettava huomioon:

- a) teollisuuden hukkalämpö ja -kylmä;
 - b) jätteenpoltto;
 - c) tehokas yhteistuotanto;
 - d) muut uusiutuvat energialähteet (kuten geoterminen energia, aurinkolämpö ja biomassa) kuin ne, joita käytetään tehokkaaseen yhteistuotantoon;
 - e) lämpöpumput;
 - f) olemassa olevien kaukolämpöverkkojen lämpö- ja kylmähäviöiden vähentäminen;
8. taloudellisen potentiaalin analyysin on sisällettävä seuraavat vaiheet ja näkökohdat:
 - a) Näkökohdat:
 - i) 14 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi tehtävän kustannus-hyötyanalyysin on sisällettävä taloudellinen analyysi, jossa otetaan huomioon sosioekonomiset ja ympäristötekijät⁽²⁾, sekä rahoituksellinen analyysi, jonka tarkoituksena on hankkeiden arvioiminen sijoittajien näkökulmasta. Sekä taloudellisissa että rahoituksellisissa analyyseissä on käytettävä nettonykyarvoa arviointiperusteena;

⁽¹⁾ Taloudellisen potentiaalin analyysissä olisi esitettävä vuotuinen energiamäärä (GWh), joka voidaan tuottaa kullakin analysoidulla tekniikalla. Myös energiajärjestelmän sisäiset rajoitukset ja yhteydet olisi otettava huomioon. Analyysissä voidaan käyttää malleja, jotka perustuvat yleisten teknikoiden tai järjestelmien toimintaa edustaviin olettamuksiin.

⁽²⁾ Direktiivin 2018/2001 15 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu arviointi mukaan luettuna.

▼ **M6**

ii) perusskenaarion olisi toimittava viitekohtana, ja siinä olisi otettava huomioon kattavaa arviointia laadittaessa voimassa olevat politiikat ⁽¹⁾, ja se olisi liitettävä tämän liitteen I osan ja II osan 6 kohdan mukaisesti kerätyihin tietoihin;

iii) perusskenaariolle vaihtoehtoisissa skenaarioissa on otettava huomioon asetuksen (EU) 2018/1999 energiatehokkuutta ja uusiutuvaa energiaa koskevat tavoitteet. Kussakin skenaariossa on esitettävä seuraavat tekijät perusskenaarioon verrattuna:

— tarkasteltujen tekniikoiden taloudellinen potentiaali käyttäen perusteena nettonykyarvoa;

— kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset:

— primäärienergian säästöt gigawattitunteina vuodessa;

— vaikutus uusiutuvan energian osuuteen kansallisessa energiayhdistelmässä.

Skenaariot, joita ei voida toteuttaa teknisistä tai taloudellisista syistä taikka kansallisen sääntelyn vuoksi, voidaan jättää kustannus-hyötynalyysin ulkopuolelle aikaisessa vaiheessa, jos se on huolellisesti ja selkeästi esitettyjen ja hyvin dokumentoitujen näkökohtien johdosta perusteltua.

Arvioinnissa ja päätöksenteossa olisi otettava huomioon kustannukset ja energiansäästöt, jotka saadaan energiantoimitusten joustavuuden lisääntymisestä ja sähköverkkojen entistä optimaalisemmasta käytöstä analysoiduissa skenaarioissa, mukaan lukien infrastruktuuri-investointien vähentämisen ansiosta vältetyt kustannukset ja säästöt.

b) Kustannukset ja hyödyt:

Edellä 8 artiklan a alakohdassa tarkoitettuihin hyötyihin ja säästöihin kuuluvat ainakin seuraavat:

i) Hyödyt:

— tuotoksen arvo kuluttajalle (lämmitys, jäähdytys ja sähkö);

— mahdollisuuksien mukaan ympäristö-, kasvihuonekaasupäästö- ja terveys- sekä turvallisuushyötyjen kaltaiset ulkoiset hyödyt;

— mahdollisuuksien mukaan työmarkkinavaikutukset, energiaturvallisuus ja kilpailukyky;

ii) Kustannukset:

— laitosten ja laitteiden pääomakustannukset;

— liitännäisten energiaverkkojen pääomakustannukset;

— muuttuvat ja kiinteät käyttökustannukset;

— energiakustannukset;

— mahdollisuuksien mukaan ympäristö-, terveys- ja turvallisuuskustannukset;

⁽¹⁾ Perusskenaariota varten otetaan huomioon politiikat sen vuoden loppuun asti, joka edeltää sitä vuotta, jonka kuluessa kattava arviointi on suoritettava. Toisin sanoen kattavan arvioinnin esittämismääräaikaa edeltävän vuoden aikana täytäntöön pantuja politiikkoja ei tarvitse ottaa huomioon.

▼ **M6**

— mahdollisuuksien mukaan työmarkkinakustannukset, energiaturvallisuus ja kilpailukyky.

c) Perusskenaarion kannalta merkitykselliset skenaariot:

Kaikki perusskenaarion kannalta merkitykselliset skenaariot, mukaan lukien tehokkaan käyttäjäkohtaisen lämmityksen ja jäähdytyksen asema.

- i) Kustannus-hyötyanalyysi voi koskea joko hankkeen arviointia tai hankkeiden ryhmää laajemmassa paikallisessa, alueellisessa tai kansallisessa arvioinnissa, jossa määritetään perusskenaarioon nähden kustannustehokkain ja hyödyllisin lämmitys- tai jäähdytysvaihtoehto tietylle maantieteelliselle alueelle suunnittelua varten.
- ii) Jäsenvaltioiden on nimettävä 14 artiklan mukaisten kustannus-hyötyanalyysien toteuttamisesta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset. Niiden on toimitettava yksityiskohtaiset menetelmät ja oletukset tämän liitteen mukaisesti sekä vahvistettava ja julkistettava taloudellista analyysiä koskevat menettelyt.

d) Rajat ja yhdennetty lähestymistapa:

- i) maantieteellisen rajan on katettava tarkkaan määritelty soveltuva maantieteellinen alue;
- ii) kustannus-hyötyanalyysissä on otettava huomioon kaikki järjestelmän ja maantieteellisen rajan sisällä käytettävissä olevat asiaankuuluvat keskitetyt tai hajautetut energialähteet, mukaan lukien tämän liitteen osassa III olevassa 7 kohdassa tarkoitettut tekniikat sekä lämmityksen ja jäähdytyksen kysynnän kehityssuunnat ja ominaispiirteet.

e) Oletukset:

- i) Jäsenvaltioiden on toimitettava kustannus-hyötyanalyysijä varten oletukset tärkeimpien panos- ja tuotostekijöiden hinnoista ja diskonttokorosta.
- ii) Taloudellisessa analyysissä nettonykyarvon laskentaa varten käytetty diskonttokorko on valittava eurooppalaisten tai kansallisten suuntaviivojen mukaisesti.
- iii) Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisia, eurooppalaisia tai kansainvälisiä energian hintakehityssennusteita, jos se on kansallisesti, alueellisesti tai paikallisesti asianmukaista.
- iv) Taloudellisessa analyysissä käytetyistä hinnoista on käytävä ilmi sosio-ekonomiset kustannukset ja hyödyt. Ulkoiset kustannukset, kuten ympäristö- ja terveysvaikutukset, olisi sisällytettävä mahdollisuuksien mukaan, esimerkiksi silloin, kun markkinahinta on olemassa tai kun se sisältyy jo eurooppalaisiin tai kansallisiin säännöksiin.

f) Herkkyysanalyysi:

- i) Mukana on oltava herkkyysanalyysi hankkeen tai hankeryhmän kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi, ja sen on perustuttava muuttujiin, joilla on merkittävä vaikutus laskelmien tulokseen, kuten energian eri hinnat, kysynnän tasot, diskonttokorot ja muut.

▼ M6**Osa IV****MAHDOLLISET UUDET STRATEGIAT JA POLITIIKKATOIMET**

9. Selvitys uusista lainsäädännöllisistä ja muista toimenpiteistä ⁽¹⁾, joilla pyritään toteuttamaan 7 ja 8 kohdan mukaisesti määritetyt taloudelliset mahdollisuudet, ja niistä odotettavat
- a) kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset;
 - b) primäärienergian säästöt gigawattitunteina vuodessa;
 - c) vaikutus tehokkaan yhteistuotannon osuuteen;
 - d) vaikutus uusiutuvan energian osuuteen kansallisessa energialähteiden yhdistelmässä ja lämmitys- ja jäähdytysalalla;
 - e) yhteydet kansalliseen rahoitussuunnitelmaan sekä julkisen talouden ja markkinatoimijoiden saamat kustannussäästöt;
 - f) arvio julkisista tukitoimenpiteistä, jos niitä on, sekä niiden vuosibudjetti ja mahdollisen tukiosuuden osoittaminen.

⁽¹⁾ Tästä yleiskatsauksesta on käytävä ilmi rahoitustoimenpiteet ja -ohjelmat, jotka voidaan hyväksyä kattavan arvioinnin aikana, mikä ei kuitenkaan estä valtiontukiarviointiin liittyvää erillistä ilmoitusta julkisista tukijärjestelmistä.

▼ B

LIITE IX

KUSTANNUS-HYÖTYANALYYSI

▼ M6▼ B

2 osa

Periaatteet 14 artiklan 5 ja 7 kohdan soveltamiseksi

Kustannus-hyötyanalyysistä saadaan tietoja 14 artiklan 5 ja 7 kohdassa mainittuja toimenpiteitä varten:

Jos suunnitteilla on ainoastaan sähköä tuottava laitos tai laitos, johon ei liity lämmön talteenottoa, suunniteltuja laitoksia tai suunniteltua on uudistamista verrattava vastaavaan laitokseen, joka tuottaa saman määrän sähköä tai prosessilämpöä, mutta joka ottaa talteen hukkalämmön ja toimittaa lämpöä tehokkaan yhteistuotannon avulla ja/tai kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkkojen kautta.

Tietyllä maantieteellisellä alueella arvioinnissa on otettava huomioon suunniteltu laitos ja kaikki asianmukaiset olemassa olevat tai mahdolliset lämmön kysyntäpisteet, joihin laitoksesta voitaisiin toimittaa lämpöä järkevät mahdollisuudet huomioon ottaen (kuten tekninen toteutettavuus ja etäisyys).

Järjestelmän rajat asetetaan siten, että se kattaa suunnitellun laitoksen ja lämpökuormat, kuten rakennukset ja teollisuuden prosessit. Järjestelmän rajojen puitteissa määritellään lämmön- ja sähköntuotannon kokonaiskustannukset kummasakin tapauksessa ja tuloksia verrataan toisiinsa.

Lämpökuormat kattavat olemassa olevat lämpökuormat, kuten teollisuuslaitos tai olemassa oleva kaukolämpöjärjestelmä ja lisäksi kaupunkialueilla se lämpökuorma ja ne kustannukset, jotka syntyisivät, jos rakennusryhmälle tai kaupunginosalle rakennettaisiin uusi kaukolämpöjärjestelmä ja/tai ne yhdistettäisiin uuteen järjestelmään.

Kustannus-hyötyanalyysin perustana on käytettävä suunnitellun laitoksen ja vertailulaitoksen tai -laitosten kuvausta, joka kattaa tapauksen mukaan sähkö- ja lämpökapasiteetin polttoainetyypin, suunnitellun käytön ja suunniteltujen vuosittaisten käyttötuntien määrän, sijainnin sekä sähkön ja lämmön kysynnän.

Vertailussa on otettava huomioon lämpöenergian kysyntä ja lähellä sijaitsevien lämmön kysyntäpisteiden käyttämät lämmitys- ja jäähdytysmuodot. Vertailu kattaa suunnitellun laitoksen ja vertailulaitoksen infrastruktuurikustannukset.

Tämän direktiivin 14 artiklan 5 kohdan soveltamiseksi tehtäviin kustannus-hyötyanalyysihin on sisällyttävä taloudellinen analyysi, joka kattaa rahoitusanalyysin, joka vastaa yksittäisiin laitoksiin investoimisesta ja niiden käyttämisestä syntyviä todellisia liiketoiminnan kassavirtoja.

Hankkeen kustannus-hyötyanalyysi on myönteinen, jos taloudellisen analyysin mukaisten diskontattujen hyötyjen määrä ylittää diskontattujen kustannusten määrän (hyödyt ovat kustannuksia suuremmat).

Jäsenvaltiot vahvistavat ohjaavat periaatteet, jotka koskevat menetelmiä, oletuksia ja aikajännettä taloudellista analyysiä varten.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että sähköä tuottavien lämpövoimaloiden käytöstä vastaavat yritykset, teollisuusyritykset, kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkot tai muut osapuolet, joihin määritelty järjestelmän raja ja maantieteellinen raja vaikuttavat, ilmoittavat tietoja, joita käytetään yksittäisen laitoksen kustannusten ja hyötyjen arvioinnissa.

LIITE X

Tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön alkuperätakuu

- a) Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että
- i) tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön alkuperätakuu
 - antaa tuottajille mahdollisuuden osoittaa, että niiden myymä sähkö on tuotettu tehokkaalla yhteistuotannolla, ja että se myönnetään tätä tarkoitusta varten tuottajan pyynnöstä;
 - on täsmällinen, luotettava ja vaikeasti väärennettävä;
 - myönnetään, siirretään ja peruutetaan sähköisesti;
 - ii) tehokkaasta yhteistuotannosta saatava energiayksikkö otetaan huomioon vain kerran.
- b) Tämän direktiivin 14 artiklan 10 kohdassa tarkoitetun alkuperätakuun on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:
- i) energian tuotantolaitoksen nimi, sijainti, tyyppi ja kapasiteetti (lämpö ja sähkö);
 - ii) tuotantoajankohdat ja -paikat;
 - iii) sen polttoainelähteen alempi lämpöarvo, josta sähkö on tuotettu;
 - iv) sähkön kanssa tuotetun lämmön määrä ja käyttötarkoitus;
 - v) liitteen II mukaisesta tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön määrä, jonka takuu kattaa;
 - vi) primäärienergian säästöt, jotka on laskettu liitteen II mukaisesti liitteessä II olevassa f kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen perusteella;
 - vii) laitoksen nimellinen sähkö- ja lämpöhyötysuhde;
 - viii) onko laitos saanut investointitukea ja kuinka paljon;
 - ix) onko energiayksikkö saanut tukea jostain muusta kansallisesta tukijärjestelmästä ja kuinka paljon sekä tukijärjestelmän tyyppi;
 - x) laitoksen käyttöönottopäivämäärä sekä
 - xi) alkuperätakuun myöntämispäivämäärä, myöntäjämaa ja yksilöivä tunnistenumero.

Alkuperätakuun standardiyksikkönä on 1 MWh. Se koskee laitoksen rajalla mitattua ja verkkoon siirrettyä nettosähköntuotantoa.

▼B

LIITE XI

Energiaverkon sääntelyyn ja sähkön verkkotariffeihin liittyvät energiatehokkuusperusteet

1. Verkkotariffien on oltava kustannusvastaavia niiden kustannussäästöjen suhteen, joita verkoissa on saavutettu kysyntäpuolen ja kysynnänohjaustoimenpiteillä ja hajautetulla tuotannolla, mukaan lukien säästöt, joita on saatu alentamalla toimituskustannuksia ja verkkoinvestointien kustannuksia ja optimoimalla verkon toiminta.
2. Verkkosääntely ja -tariffit eivät saa estää verkonhaltijoita tai energian vähittäismyyntiyrityksiä asettamasta saataville järjestelmäpalveluja kysynnänohjaustoimenpiteitä, kysynnän hallintaa ja hajautettua tuotantoa varten järjestäytyneillä sähkömarkkinoilla, erityisesti seuraavissa tarkoituksissa:
 - a) ►C2 loppuasiakkaat ◄ siirtävät kuormitusta kulutushuipusta muihin aikoihin ottaen huomioon uusiutuvista lähteistä, yhteistuotannosta ja hajautetusta tuotannosta peräisin olevan energian saatavuuden;
 - b) energiansäästöt, joita saavutetaan energian yhteisostoryhmien toteuttamalla hajautettujen kuluttajien kysynnän ohjauksella;
 - c) energiapalvelujen tarjoajien, myös energiapalveluyritysten, toteuttamista energiatehokkuustoimenpiteistä johtuva kysynnän aleneminen;
 - d) tuotantolähteiden liittäminen ja verkkoon syöttäminen alhaisemmilla jännitetasoilla;
 - e) lähempänä kulutusta sijaitsevien tuotantolähteiden liittäminen; sekä
 - f) energian varastointi.

Tässä säännöksessä käsitteeseen 'järjestäytyneet sähkömarkkinat' sisältyvät OTC-markkinat ja sähköpörssit, joissa käydään kauppaa energialla, kapasiteetilla, tasepalveluilla ja lisäpalveluilla kaikilla aikajaksoilla, mukaan lukien termiinimarkkinat, spot-markkinat ja päivänsisäiset markkinat.
3. Verkkotariffit tai vähittäishinnat voivat tukea ►C2 loppuasiakkaiden ◄ kysynnänohjaustoimenpiteiden dynaamista hinnoittelua, mukaan lukien:
 - a) käyttöajankohdasta riippuvat tariffit;
 - b) kriittisten kulutushuippujen hinnoittelu;
 - c) reaaliaikainen hinnoittelu; sekä
 - d) kulutushuippujen leikkaaminen.

▼B*LIITE XII***Siirtoverkonhaltijoiden ja jakeluverkonhaltijoiden energiatehokkuusvaatimukset**

Siirtoverkonhaltijoiden ja jakeluverkonhaltijoiden on

▼M3

a) laadittava ja julkaistava omat vakioidut sääntönsä niiden kustannusten kantamiselle ja jakamiselle, jotka aiheutuvat teknisistä muutoksista, kuten verkkoon liittymisestä, verkkojen vahvistamisesta ja uusien verkkojen käyttöönottamisesta, verkon toiminnan parantamisesta ja kantaverkkosääntöjen syrjimättömästä täytäntöönpanosta, jotka ovat tarpeen tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön uusien tuottajien liittämiseksi verkkoon;

▼B

b) annettava tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön uudelle tuottajalle, joka haluaa tulla liitetyksi järjestelmään, kattavat ja tarpeelliset tiedot, muun muassa

- i) kattava ja yksityiskohtainen arvio liittämisestä aiheutuvista kustannuksista;
- ii) kohtuullinen ja täsmällinen aikataulu verkkoon liittämistä koskevan pyynnön vastaanottoa ja käsittelyä varten;
- iii) kohtuullinen viitteellinen aikataulu ehdotetulle verkkoon liittämislle. Koko verkkoonliittämisen prosessi ei saisi kestää kauempaa kuin 24 kuukautta, sen mukaan, mikä on kohtuullisesti toteutettavissa ja syrjimätöntä;

c) laadittava hajautetun tehokkaan yhteistuotannon tuottajien liittämistä koskevat vakioidut ja yksinkertaistetut menettelyt näiden tuottajien verkkoon liittämisen helpottamiseksi.

Edellä a kohdassa tarkoitettujen sääntöjen on perustuttava puolueettomiin, avoimiin ja syrjimättömiin perusteisiin, joissa otetaan erityisesti huomioon kaikki kustannukset ja hyödyt, jotka liittyvät kyseisten tuottajien verkkoon liittämiseen. Säännöissä voidaan määrätä erityyppisistä liittymistä.

▼B*LIITE XIII***Julkisen sektorin energiatehokkuutta koskevien sopimusten tai niihin liittyvien tarjouseritelmien vähimmäissisältö**

- Selkeä ja avoin luettelo toteutettavista energiatehokkuustoimenpiteistä tai saavutettavista energiatehokkuustuloksista
- Taatut säästöt, jotka saavutetaan toteuttamalla sopimuksen sisältämät toimenpiteet
- Sopimuksen kesto ja välitavoitteet, irtisanomisehdot ja -aika
- Selkeä ja avoin luettelo kunkin sopimuspuolen velvoitteista
- Viiteajankohta tai -ajankohdat saavutettujen säästöjen määrittämiseksi
- Selkeä ja avoin luettelo toimenpiteen tai toimenpidepaketin toteuttamisvaiheista ja tarvittaessa niihin liittyvistä kustannuksista
- Velvoite toteuttaa täysimittaisesti sopimukseen sisältyvät toimenpiteet ja dokumentoida kaikki hankkeen aikana tehdyt muutokset
- Säännöt vastaavien vaatimusten sisällyttämisestä mahdolliseen alihankintaan kolmansien osapuolten kanssa.
- Selkeä ja avoin esitys hankkeen taloudellisista vaikutuksista ja rahallisten säästöjen jakautumisesta sopimuspuolten kesken (palveluntarjoajalle maksettava korvaus)
- Selkeät ja avoimet sopimusmääräykset taattujen saavutettujen säästöjen mittaamisesta ja varmentamisesta, laaduntarkastuksista ja takuista
- Sopimusmääräykset menettelystä, jonka avulla otetaan huomioon olosuhteiden muutokset, jotka vaikuttavat sopimuksen sisältöön ja tulokseen (energian hintojen muutokset, laitoksen käyttöaste)
- Yksityiskohtaiset tiedot kummankin sopimuspuolen velvoitteista ja seurauksista, jos niitä rikotaan.

▼M4

LIITE XV

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 2004/32/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artiklan 1 kohta
2 artikla	1 artiklan 1 kohta
3 artiklan a alakohta	2 artiklan 30 kohta
3 artiklan b alakohta	2 artiklan 32 kohta
3 artiklan c alakohta	2 artiklan 31 kohta
3 artiklan d alakohta	2 artiklan 33 kohta
3 artiklan e ja f alakohta	—
3 artiklan g alakohta	2 artiklan 35 kohta
3 artiklan h alakohta	—
3 artiklan i alakohta	2 artiklan 34 kohta
3 artiklan j alakohta	—
3 artiklan k alakohta	2 artiklan 36 kohta
3 artiklan l alakohta	2 artiklan 37 kohta
3 artiklan m alakohta	2 artiklan 39 kohta
3 artiklan n alakohta	2 artiklan 38 kohta
3 artiklan o alakohta	—
—	2 artiklan 40, 41, 42, 43 ja 44 kohta
4 artiklan 1 kohta	Liite II, f kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 2 kohta	14 artiklan 10 kohdan toinen alakohta
4 artiklan 3 kohta	—
5 artikla	14 artiklan 10 kohdan ensimmäinen alakohta ja liite X
6 artikla	14 artiklan 1 ja 3 kohta sekä liitteet VIII ja IX
7 artiklan 1 kohta	14 artiklan 11 kohta
7 artiklan 2 ja 3 kohta	—
8 artikla	15 artiklan 5 kohta
—	15 artiklan 6, 7, 8 ja 9 kohta
9 artikla	—
10 artiklan 1 ja 2 kohta	14 artiklan 1 ja 24 artiklan 2 kohta sekä liite XIV, 2 osa
10 artiklan 3 kohta	24 artiklan 6 kohta
11 artikla	24 artiklan 3 kohta
—	24 artiklan 5 kohta

▼B

Direktiivi 2004/32/EY	Tämä direktiivi
12 artiklan 1 ja 3 kohta	—
12 artiklan 2 kohta	Liite II, c kohta
13 artikla	22 artiklan 2 kohta
14 artikla	—
15 artikla	28 artikla
16 artikla	—
17 artikla	29 artikla
18 artikla	30 artikla
Liite I	Liite I, osa II
Liite II	Liite I, osa I ja II osan viimeinen alakohta
Liite III	Liite II
Liite IV	Liite VIII
—	Liite IX

Direktiivi 2006/32/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artiklan 1 kohta
2 artikla	1 artiklan 1 kohta
3 artiklan a alakohta	2 artiklan 1 kohta
3 artiklan b alakohta	2 artiklan 4 kohta
3 artiklan c alakohta	2 artiklan 6 kohta
3 artiklan d alakohta	2 artiklan 5 kohta
—	2 artiklan 2 ja 3 kohta
3 artiklan e alakohta	2 artiklan 7 kohta
3 artiklan f, g, h ja i alakohta	—
—	2 artiklan 8–19 kohta
3 artiklan j alakohta	2 artiklan 27 kohta
—	2 artiklan 28 kohta
3 artiklan k alakohta	—
3 artiklan l alakohta	2 artiklan 25 kohta
—	2 artiklan 26 kohta
3 artiklan m alakohta	—
3 artiklan n alakohta	2 artiklan 23 kohta
3 artiklan o alakohta	2 artiklan 20 kohta
3 artiklan p alakohta	2 artiklan 21 kohta
3 artiklan q alakohta	2 artiklan 22 kohta
3 artiklan r ja s alakohta	—
—	2 artiklan 24, 29, 44 ja 45 kohta

▼B

Direktiivi 2006/32/EY	Tämä direktiivi
—	3 artikla
—	4 artikla
4 artikla	—
5 artikla	5 ja 6 artikla
6 artiklan 1 kohdan a alakohta	7 artiklan 8 kohdan a ja b alakohta
6 artiklan 1 kohdan b alakohta	18 artiklan 3 kohta
6 artiklan 2 kohta	7 artiklan 1, 5, 6, 7, 9, 10, 11 ja 12 kohta
—	7 artiklan 2 ja 3 kohta
6 artiklan 3 kohta	18 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta
6 artiklan 5 kohta	—
7 artikla	17 artikla
8 artikla	16 artiklan 1 kohta
—	16 artiklan 2 ja 3 kohta
9 artiklan 1 kohta	19 artikla
9 artiklan 2 kohta	18 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohta
—	18 artiklan 1 kohdan a, b, ja c alakoh- ta, d alakohdan ii alakohta ja e ala- kohta
10 artiklan 1 kohta	15 artiklan 4 kohta
10 artiklan 2 kohta	15 artiklan 3 kohta
—	15 artiklan 7, 8 ja 9 kohta
11 artikla	20 artikla
12 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohta	—
—	8 artiklan 2, 3, 4, 5, 6 ja 7 kohta
12 artiklan 3 kohta	—
13 artiklan 1 kohta	9 artikla
13 artiklan 2 kohta	10 artikla ja liite VII, 1.1 kohta
13 artiklan 3 kohta	Liite VII, 1.3 ja 1.3 kohta
—	11 artikla
—	12 artikla
—	13 artikla
—	15 artiklan 1 ja 2 kohta
—	18 artiklan 2 kohdan a ja d alakohta
—	21 artikla
14 artiklan 1 ja 2 kohta	24 artiklan 1 ja 2 kohta
14 artiklan 3 kohta	—

▼B

Direktiivi 2006/32/EY	Tämä direktiivi
14 artiklan 4 ja 5 kohta	24 artiklan 3 kohta
—	24 artiklan 4 ja 7–11 kohta
—	22 artiklan 1 kohta
15 artiklan 1 kohta	22 artiklan 2 kohta
15 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	—
—	23 artikla
—	25 artikla
16 artikla	26 artikla
17 artikla	27 artikla
18 artikla	28 artikla
19 artikla	29 artikla
20 artikla	30 artikla
Liite I	—
Liite II	Liite IV
Liite III	—
Liite IV	—
Liite V	—
Liite VI	Liite III
—	Liite V
—	Liite VI
—	Liite VII
—	Liite XI
—	Liite XII
—	Liite XIII
—	Liite XIV
—	Liite XV